

EUROPEISKA CENTRALBANKEN
BANKTILLSYN

ECB:s vägledning till den interna bedömningen av kapitaltäckningen, även kallad "den interna kapitalutvärderingen" (IKU)

BANKENTOEZICHT

November 2018

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILSYN

BANKENAUF S ICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF S ICHT

Innehåll

1	Inledning	2
1.1	Syfte	3
1.2	Omfattning och proportionalitet	4
2	Principer	5
	Princip 1 – Ledningsorganet ansvarar för sund styrning av IKU:n	5
	Princip 2 – IKU:n är en integrerad del av det övergripande ramverket för styrning	7
	Princip 3 – IKU:n bidrar fundamentalt till institutets fortlevnad genom att säkerställa dess kapitaltäckning ur olika perspektiv	12
	Princip 4 – Alla väsentliga risker identifieras och beaktas i IKU:n	24
	Princip 5 – Internt kapital håller hög kvalitet och är tydligt definierat	28
	Princip 6 – IKU-metoder för riskkvantifiering ska vara lämpliga, konsekventa och oberoende validerade	30
	Princip 7 – Regelbundna stresstester syftar till att säkerställa kapitaltäckning under negativa omständigheter	34
3	Ordförklaringar	38
	Förkortningar	43

1 Inledning

1. Chocker i det finansiella systemet förvärras ofta av kapitalbrist och kapital av dålig kvalitet i banksektorn. Detta var fallet under den senaste finanskrisen, då banker tvingades återuppbygga sina kapitalbaser i ett läge då det var som svårast att göra det. Dessutom var många risker inte i tillräcklig utsträckning täckta av erforderliga kapitalbelopp beroende på svagheter i bankers identifiering och bedömning av risker.¹ Det är därför av yttersta vikt att stärka enskilda kreditinstituts motståndskraft för perioder av stress genom att sträva efter att förbättra deras framåtblickande interna bedömning av kapitaltäckning (IKU), vilket inbegriper omfattande stresstester och kapitalplanering.
2. IKU:n spelar därmed en nyckelroll för kreditinstitutsens riskhantering. Sett till betydande institut etablerade i den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) förväntar sig ECB att IKU:n i enlighet med bestämmelserna i artikel 73 i kapitalkravsdirektivet (CRD IV)² ska vara ansvarsfull och konservativ.³ ECB anser att sunda, effektiva och heltäckande IKU:er består av en tydlig bedömning av riskerna för kapitalet. De ska ha en välstrukturerad riskstyrning och förfaranden för riskeskalering baserade på en väl genomtänkt och grundlig riskstrategi som omsätts i ett effektivt limitsystem för risker.
3. ECB anser att en sund, effektiv och heltäckande IKU är baserad på två pelare: det ekonomiska och det normativa perspektivet. De båda perspektiven förväntas komplettera och bygga på varandra.
4. IKU:n är också en viktig indatafaktor för SSM:s översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP). Den används i alla ÖUP-bedömningar samt i förfarandet för att fastställa pelare 2-kapital i enlighet med EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen⁴.
5. Inom ÖUP-processen är man medveten om att en bra IKU minskar ett instituts och dess tillsynsmyndigheters osäkerhet kring de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. IKU:n ger också tillsynsmyndigheterna ett högre förtroende för institutets förmåga att fortleva genom en tillräcklig kapitalisering och en effektiv riskhantering. För detta krävs att institutet med framåtblickande

¹ Se exempelvis *The Basel Committee's response to the financial crisis: report to the G20*, Baselkommittén för banktillsyn, oktober 2010.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Artikel 73 i CRD IV: "Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för."

⁴ Se (EBA/GL/2014/13) av den 19 juli 2018, punkterna 349–350 och 354. I punkt 349 anges att behöriga myndigheter "bör fastställa extra kapitalbaskrav för varje enskild risk utifrån sin tillsynsbedömning" med hjälp av ett flertal informationskällor.

metoder kan säkerställa att alla väsentliga risker identifieras, hanteras effektivt (med en lämplig kombination av kvantifiering och kontroller) och täcks av en tillräcklig mängd kapital av hög kvalitet.

1.1 Syfte

6. Syftet med ECB:s vägledning till IKU (nedan kallad vägledningen) är att skapa klarhet genom att offentliggöra ECB:s förståelse av IKU-kraven som följer av artikel 73 i CRD IV. Vägledningen syftar till att bistå institut med att stärka sina IKU:er och att uppmuntra till användningen av bästa praxis genom att mer detaljerat förklara ECB:s förväntningar på IKU:er. Detta leder till lika spelregler och en mer effektiv tillsyn.
7. Vägledningen härleder från IKU-bestämmelsernas sju principer i CRD IV, som bland annat kommer att beaktas i bedömningarna av varje instituts IKU som en del av ÖUP:n. Dessa principer kommer att refereras till under diskussioner med individuella institut i tillsynsdialogen.
8. Vägledningen ersätter inte eller överträder gällande lagstiftning som införlivar artikel 73 i CRD IV. I den utsträckning vägledningen inte är i linje med gällande lagstiftning har gällande lagstiftning företräde. Vägledningen är avsedd att vara ett praktiskt verktyg som uppdateras regelbundet för att spegla ny utveckling och erfarenhet. De principer och förväntningar som läggs fram i vägledningen kommer därför att utvecklas över tid. Vägledningen kommer att granskas med hänsyn till utvecklingen av den europeiska banktillsynens praxis och metoder, förändringar i internationell och europeisk lagstiftning samt exempelvis nya avgörande tolkningar av relevanta direktiv och förordningar från Europeiska unionens domstol.
9. Vägledningen använder en principbaserad metod med fokus på utvalda viktiga aspekter ur tillsynsperspektiv. Den ger inte en heltäckande vägledning om alla aspekter som är relevanta för sunda IKU:er. Ansvaret för att implementera en IKU som är lämplig för institutets individuella situation ligger fortfarande hos institutet. ECB bedömer institutens IKU:er från fall till fall.
10. Förutom den här vägledningen och gällande unionsrätt samt nationell lagstiftning uppmanas instituten att ta hänsyn till andra publikationer som är relevanta för IKU:er, t.ex. från EBA⁵ och internationella organ som Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) och rådet för finansiell stabilitet (FSB). Instituterna ska beakta alla IKU-relaterade rekommendationer riktade till dem, t.ex. rekommendationer som blir resultatet av ÖUP, såsom de som gäller god styrning, riskhantering och kontroll.

⁵ Av särskild relevans i detta sammanhang är EBA:s riktlinjer för intern styrning (EBA/GL/2017/11), EBA:s riktlinjer för institutens stresstestning (EBA/GL/2018/04) samt CEBS riktlinjer om hantering av koncentrationsrisker under översynen av tillsynsprocessen (GL31).

1.2 Omfattning och proportionalitet

11. Vägledningen är relevant för alla kreditinstitut som anses vara en betydande enhet under tillsyn i enlighet med artikel 2.16 i ramförordningen om SSM⁶. Tillämpningen av artikel 73 i CRD IV i den omfattning som gäller för IKU:er fastställs i artikel 108 i CRD IV. Eftersom artikel 73 i CRD IV utgör den minsta harmoniseringsnivån och har införlivats på olika sätt i de olika EU-medlemsstaternas nationella lagstiftning uppvisas i de deltagande medlemsstaterna en stor variation i metoder och krav för IKU:er i tillsyn av kreditinstitut.
12. ECB har, tillsammans med nationella behöriga myndigheter, tagit fram principer avseende IKU. Syftet med dessa principer är att säkerställa höga tillsynsstandarder genom att uppmuntra till gemensamma metoder på detta viktiga tillsynsområde.
13. IKU:n är framför allt en intern process och det är de enskilda institutens ansvar att genomföra den på ett proportionellt och trovärdigt sätt. I enlighet med artikel 73 i CRD IV måste IKU:n stå i proportion till arten och omfattningen av institutets verksamhet samt dess komplexitet.
14. Principerna som är framtagna i den här vägledningen ska endast fungera som en utgångspunkt för tillsynsdialoger med kreditinstitut. De ska därför inte tolkas som att de heltäckande omfattar alla nödvändiga aspekter för att genomföra och använda en sund, effektiv och heltäckande IKU. Det är institutets ansvar att säkerställa att dess IKU förblir heltäckande och proportionell i förhållande till verksamhetens art, omfattning och komplexitet, med beaktande av att proportionaliteten inte ska tillämpas på ett sådant sätt att det undergräver IKU:ns effektivitet.

⁶ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

2 Principer

Princip 1 – Ledningsorganet ansvarar för sund styrning av IKU:n

- (i) Med tanke på vilken viktig roll IKU:n spelar för institutet förväntas alla dess viktigaste beståndsdelar vara godkända av ledningsorganet. Detta bör återspeglas i ledningsorganets interna system för styrning, vilket är upprättat i enlighet med nationella regelverk och i linje med gällande unionsrätt och EBA-riktlinjer. Ledningsorganet, den högsta ledningen och relevanta kommittéer förväntas diskutera och ifrågasätta IKU:n på ett effektivt sätt.
- (ii) Ledningsorganet förväntas varje år ge sin bedömning av institutets kapitaltäckning, med stöd av resultat från IKU:n och all annan relevant information, genom att ta fram och underteckna en tydlig och koncis likviditetstäckningsbedömning.
- (iii) Ledningsorganet har det övergripande ansvaret för genomförandet av IKU:n, och det förväntas att ledningsorganet godkänner ett ramverk för styrning av IKU där ansvarsområden fördelas på ett tydligt och transparent sätt med åtskillnad av funktioner. Ramverket för styrning förväntas innehålla ett tydligt tillvägagångssätt för regelbunden intern översyn och validering av IKU:n.

Ledningsorganet godkänner de viktigaste beståndsdelarna i IKU:n

15. Ledningsorganet förväntas ta fram och underteckna kapitaltäckningsbedömningen samt godkänna de viktigaste beståndsdelarna i IKU:n, t.ex.:
 - ramverket för styrning,
 - ramverket för intern dokumentation,
 - avgränsningen av vilka enheter som omfattas, processen för riskidentifiering samt det interna riskregistret och den interna risktaxonomin, vilka ska spegla väsentliga risker samt kapitaltäckningen av dessa risker,
 - metoder för riskkvantifiering⁷, inklusive antaganden och parametrar för mätning av högnivårisker (t.ex. tidshorisont, antaganden om diversifiering och konfidensnivåer), med stöd av tillförlitliga data och sunda system för sammanställning av data,

⁷ Vägledningen föreskriver inte en viss metod för riskkvantifiering. Detta förklaras mer detaljerat i avsnittet "Val av metod för riskkvantifiering" under princip 6.

- den metod som används för att bedöma kapitaltäckning (inklusive ramverket för stresstestning och en välformulerad definition av kapitaltäckning).
16. Ledningsorganet består av en tillsynsfunktion och en ledningsfunktion, som kan utövas av ett organ eller två separata organ. Vilka av IKU:ns viktigaste beståndsdelar som godkänns av vilken funktion beror på institutets interna system för styrning. Dessa tolkas av ECB i enlighet med nationella regelverk och i linje med gällande unionsrätt och EBA-riktlinjer⁸.

Intern översyn och validering

17. Enligt artikel 73 i CRD IV ska IKU:n vara föremål för regelbunden intern översyn. ECB förväntar sig att denna regelbundna interna översyn omfattar både kvalitativa och kvantitativa aspekter, inklusive bland annat användningen av IKU-resultat, ramverket för stresstestning, riskregistrering och förfarandet för sammanställning av data, inbegripet proportionella valideringsprocesser för interna metoder för riskkvantifiering.
18. I detta syfte förväntas institutet ha lämpliga riktlinjer och processer för intern översyn. Översynerna förväntas bli utförda på ett heltäckande sätt av de tre försvarslinjerna, som omfattar affärsområdena och de oberoende interna kontrollfunktionerna (riskhantering, efterlevnad och internrevision), i enlighet med deras respektive roller och ansvarsområden⁹.
19. ECB förväntar sig att en definierad process ska finnas på plats för att säkerställa att IKU:n proaktivt justeras efter väsentliga förändringar som inträffar, t.ex. inträde på nya marknader, tillhandahållande av nya tjänster eller produkter eller förändringar i gruppens¹⁰ eller det finansiella konglomeratets struktur.
20. IKU-resultat och antaganden förväntas genomgå lämplig intern översyn som ska omfatta t.ex. kapitalplanering, scenarier och riskkvantifiering. I vilken utsträckning denna utmaning förväntas bli kvantitativ eller kvalitativ beror på vilken typ av element som är föremål för bedömningen. Vid en sådan översyn bör tillbörlig hänsyn tas till de begränsningar och krav som följer av de tillämpade metoderna, de underliggande antagandena samt de indata som används vid riskkvantifiering.
21. Syftet med översynen är att granska om interna processer samt valda metoder och antaganden har lett till korrekta resultat ("bakåttestning") och om de fortfarande är adekvata sett till den nuvarande situationen och den framtida

⁸ Se skäl 56 och punkt 7-9 i artikel 3.1 i CRD IV samt kapitel II i EBA:s riktlinjer för intern styrning (EBA/GL/2017/11).

⁹ De inblandade funktionernas respektive roller beskrivs i EBA:s riktlinjer för intern styrning (EBA/GL/2017/11).

¹⁰ För denna vägledning avser termen "institut" även grupper, konglomerat eller undergrupper, beroende på vad som är tillämpligt i enlighet med artikel 108 i CRD IV.

utvecklingen. Resultatet av denna översyn förväntas genomgå en grundlig bedömning samt dokumenteras och rapporteras till den högsta ledningen och ledningsorganet. Om eventuella brister har konstaterats förväntas effektiva uppföljningsåtgärder leda till en snabb korrigerande av resultaten.

Kapitaltäckningsbedömning

22. I kapitaltäckningsbedömningen ger ledningsorganet sin bedömning av institutets kapitaltäckning och förklarar de främsta argumenten bakom bedömningen med stöd av information som ledningsorganet anser är relevant, däribland IKU-resultat. ECB anser att en sund kapitaltäckningsbedömning visar att ledningsorganet har en god förståelse av enhetens kapitaltäckning, dess främsta drivkrafter och sårbarheter, huvudsakliga indata och utdata för IKU:n, de parametrar och processer som underbygger IKU:n samt IKU:ns överensstämmelse med dess strategiska planer.
23. Institutet förväntas besluta om befogenheter att underteckna kapitaltäckningsbedömningen å ledningsorganets vägnar. Detta ska göras med hänsyn till nationella regelverk och gällande krav och riktlinjer från tillsynsmyndigheterna.¹¹

Princip 2 – IKU:n är en integrerad del av det övergripande ramverket för styrning

- (i) Enligt artikel 73 i CRD IV förväntas institutet ha sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla kapital som enligt dess uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan bli exponerat för.
- (ii) Förutom ett lämpligt kvantitativt ramverk för bedömning av kapitaltäckning behövs ett kvalitativt ramverk som säkerställer att kapitaltäckningen aktivt förvaltas. Detta innefattar att övervaka indikatorer för kapitaltäckningen för att identifiera och bedöma potentiella hot i god tid, att dra praktiska slutsatser samt att vidta förebyggande åtgärder för att säkerställa att både kapitalbasen och det interna kapitalet är tillräckligt.¹²
- (iii) IKU:ns kvantitativa och kvalitativa aspekter förväntas vara konsekventa med varandra och med institutets affärsstrategi och riskaptit. IKU:n bör integreras i institutets verksamhet, beslutsfattande och riskhanteringsprocesser. IKU:n förväntas vara konsekvent och enhetlig i hela gruppen.

¹¹ I EBA:s riktlinjer för intern styrning (EBA/GL/2017/11) beskrivs mer detaljerat fördelningen av uppgifter och ansvarsområden mellan ledningsorganets kontrollfunktion och dess ledningsfunktion.

¹² En beskrivning av konceptet internt kapital finns under princip 5.

- (iv) Institutet förväntas upprätthålla en sund och effektiv övergripande IKU-arkitektur och dokumentation av interaktionen mellan IKU:ns beståndsdelar och integreringen av IKU:n i institutets generella ramverk för riskhantering.
- (v) IKU:n förväntas stödja strategiskt beslutsfattande och samtidigt vara operativt inriktad på att säkerställa att institutet fortlöpande upprätthåller en tillräcklig kapitalisering, och på så sätt uppmuntra en bra balans mellan risker och belöningar. Alla metoder och processer som institutet använder för att styra sin kapitaltäckning, som en del av den operativa eller strategiska processen för kapitaltäckningsförvaltning, förväntas godkännas, granskas noga och införlivas i IKU:n och dess dokumentation.

IKU:n som en integrerad del av ett instituts ramverk för riskhantering

- 24. I syfte att värdera och upprätthålla tillräckligt kapital för att täcka institutets risker¹³ förväntas interna processer och arrangemang säkerställa att en kvantitativ analys av risker, som speglas i IKU:n, integreras i alla väsentliga affärsaktiviteter och beslut.
- 25. Integrationen kan åstadkommas genom att IKU:n används t.ex. i den strategiska planeringsprocessen på gruppnivå eller i övervakningen av indikatorer för kapitaltäckning för att identifiera och bedöma potentiella hot i god tid. Andra exempel är att IKU:n används till att dra praktiska slutsatser och vidta förebyggande åtgärder, till att fastställa kapitalallokering och till att säkerställa den kontinuerliga effektiviteten i ramen för riskapitit (RAF).
- 26. IKU-baserade riskjusterade resultatindikatorer¹⁴ ska användas i processen för beslutsfattande och t.ex. när rörliga ersättningar fastställs eller när verksamhet och risker diskuteras på alla nivåer i institutet, inklusive bl.a. i kommittéer för tillgångar och skulder, riskkommittéer och ledningsorganets sammanträden.

Övergripande IKU-arkitektur

- 27. Ledningsorganet är ansvarigt för att upprätthålla en sund och effektiv övergripande IKU-arkitektur, som säkerställer att de olika beståndsdelarna i IKU:n passar ihop väl och att IKU:n är en integrerad del av institutets generella ramverk för riskhantering. Institutet förväntas ha en tydlig bild av hur dessa beståndsdelar konstant integreras i en effektiv övergripande process som gör det möjligt för institutet att upprätthålla kapitaltäckningen över tid.

¹³ Generella förväntningar rörande IKU:ns kvantitativa del presenteras under princip 3.

¹⁴ Exempel på sådana indikatorer finns i *EBA:s riktlinjer för en sund ersättningspolicy enligt artiklarna 74.3 och 75.2 i direktiv 2013/36/EU och upplysningar enligt artikel 450 i förordning (EU) nr 575/2013 (EBA/GL/2015/22)*

28. Institutet förväntas därför, som en del av IKU-dokumentationen, upprätthålla en beskrivning av den övergripande IKU-arkitekturen. Beskrivningen bör t.ex. inkludera en översikt av de viktigaste beståndsdelarna i IKU:n och hur de fungerar tillsammans samt förklara hur IKU:n är integrerad i institutets funktionssätt och hur resultaten därav används av institutet. Den här beskrivningen av IKU-arkitekturen förväntas förklara högnivåstrukturen på IKU:n, hur resultaten därav används i beslutsfattande samt förklara kopplingarna mellan t.ex. affärs- och riskstrategier, kapitalplaner, processer för riskidentifiering, meddelandet om riskaptit, limitsystem, metoder för riskkvantifiering, stresstestprogrammet och ledningsrapporteringen.

Ledningsrapportering

29. IKU:n är en pågående process. Institutet förväntas integrera resultat från IKU:er (t.ex. hur väsentliga risker, nyckelindikatorer osv. utvecklas) i sin interna rapportering till olika ledningsnivåer med lämpliga intervall. Rapportering till ledningsorganet förväntas ske minst en gång per kvartal, men beroende på institutets storlek, komplexitet, affärsmodell och typer av risker kan rapporteringen behöva vara mer frekvent för att säkerställa att ledningen vidtar åtgärder i god tid.
30. IKU-resultat rörande riskkvantifiering och kapitalallokering förväntas, när de godkänns, utgöra ett jämförelsenyckeltal och ett mål mot vilket alla risktagande avdelningars finansiella och övriga resultat mäts. Detta ska stödjas med implementering av ett ramverk för sund IKU-styrning och arkitektur enligt beskrivning under princip 1.

IKU och ramen för riskaptit¹⁵

31. Institutets ram för riskaptit förväntas formalisera interaktionen mellan ramen för riskaptit och andra strategiska processer, t.ex. IKU:n, ILU:n, återhämtningsplanen och ramverket för ersättning, i enlighet med SSM-utlåtandet om styrning och riskaptit. En välutvecklad ram för riskaptit, formulerad genom meddelandet om riskaptit, bör vara nära sammankopplad med IKU:n och en hörnsten för sund hantering av risker och kapital.
32. I detta meddelande förväntas institutet klart och tydligt beskriva hur det, i linje med sin affärsstrategi, ser på riskerna och vilka riskåtgärder det avser att vidta för att bemöta dessa. Meddelandet ska framför allt innehålla motiveringar till att vissa typer av risk, produkter eller regioner accepteras eller undviks.
33. Institutets generella riskprofil bör i slutänden begränsas och styras av den gruppomfattande ramen för riskaptit och dess genomförande. Ramen för

¹⁵ Ytterligare förklaringar och vägledning finns i *SSM-utlåtande om styrning och riskaptit*, ECB, juni 2016, och i *Principles for An Effective Risk Appetite Framework*, Financial Stability Board, november 2013.

riskaptit är dessutom ett avgörande element i institutets process för utveckling och genomförande av strategin. De risker som tagits visavi institutets likviditetstäckning och strategiska mål knyts på ett strukturerat sätt samman genom ramen för riskaptit. Som en del av ramen för riskaptit förväntas institutet fastställa och beakta sina ledningsbuffertar.

34. Institutet bör tydligt formulera hur genomförandet och övervakningen av strategi och riskaptit stöds av IKU:n samt hur detta i praktiken möjliggör efterlevnad av de riskbegränsningar som fastställs i meddelandet om riskaptit. I syfte att underlätta en sund och effektiv riskhantering förväntas institutet använda IKU-resultat när det skapar ett effektivt övervaknings- och riskrapporteringssystem samt ett tillräckligt detaljerat limitsystem (inklusive effektiva eskaleringsförfaranden) som fastställer specifika begränsningar för t.ex. individuella risker, delrisker, enheter och affärsområden i enlighet med gruppens meddelande om riskaptit.

Konsekvens mellan IKU:er och återhämtningsplaner

35. Syftet med en återhämtningsplan är att ange vilka åtgärder som institutet ska vidta för att återställa sin finansiella ställning om denna försämras kraftigt. Otillräcklig kapitalisering är ett av de främsta hoten mot verksamhetens fortlevnad och bärkraft, och IKU:n och återhämtningsplanen förväntas därför ingå i samma riskhanteringskontinuum. IKU:n syftar till att säkerställa ett instituts fortlevnad (inom ramen för dess strategi och önskade affärsmodell), medan däremot återhämtningsplanerna anger åtgärder (inbegripet extraordinära åtgärder) för att återställa institutets finansiella ställning om denna försämras kraftigt.
36. Institutet förväntas därför säkerställa konsekvens och enhetlighet mellan å ena sidan IKU:n och å andra sidan återhämtningsplaner och återhämtningsarrangemang (t.ex. tröskelvärden för tidiga varningssignaler, återhämtningsindikatorer, eskaleringsförfaranden och potentiella ledningsåtgärder¹⁶). Potentiella ledningsåtgärder i IKU:n vilka innebär väsentlig påverkan bör dessutom utan dröjsmål återspeglas i återhämtningsplanen och vice versa, så att processer och uppgifter i relaterade handlingar är konsekventa och uppdaterade.

Konsekvens och enhetlighet inom grupper

37. IKU:n förväntas säkerställa kapitaltäckningen på relevanta konsolideringsnivåer och för tillämpliga enheter inom gruppen, enligt kraven i artikel 108 i CRD IV. För att effektivt kunna värdera och upprätthålla kapitaltäckningen över olika enheter behöver de strategier, processer för riskhantering, beslutsfattande samt

¹⁶ Vid skillnader i de principer som underbygger IKU:n och återhämtningsplaneringen kan emellertid de tänkta ledningsåtgärderna vara annorlunda.

metoder och antaganden som tillämpas när kapitalbehovet kvantifieras vara enhetliga inom hela det relevanta området.

38. I de fall då nationella IKU-relaterade bestämmelser eller vägledningar avviker för vissa enheter eller undergrupper, kan avvikande metoder i viss mån behöva tillämpas för genomförandet på dessa grupp- eller undergruppsnivåer. Institutet förväntas emellertid säkerställa att detta inte äventyrar IKU:ns effektivitet och konsekvens på varje relevant nivå, med särskilt fokus på gruppnivån. Institutet förväntas även bedöma eventuella hinder mot möjligheten att överföra kapital inom gruppen på ett konservativt och ansvarsfullt sätt och beakta dem i IKU:n.

Exempel 2.1

Konsekvens mellan IKU:n och återhämtningsplanen

För att säkerställa den övergripande konsekvensen i återhämtnings- och IKU-arrangemang förväntas institut vara konsekventa inom hela cykeln av potentiell kapitalpåverkan och motsvarande ledningsåtgärder i IKU:er och återhämtningsplaner. Det innebär, mer specifikt, att kapitalindikatorer som används i återhämtningsplanen för att identifiera betydande faktiska och sannolika framtida försämringar av kapitalets kvantitet och kvalitet konsekvent tas i beaktande i IKU:n. Exempelvis förväntas att kapitalnivåerna under normala omständigheter förvaltas via IKU:n på ett sådant sätt att de håller sig över tröskelvärdena för kapitalindikatorer¹⁷ i återhämtningsplanen med en ansvarsfull marginal.

På samma sätt förväntas även ledningsåtgärderna i IKU:n och återhämtningsplanen vara konsekventa. Om ett institut tar med likartade åtgärder i sin återhämtningsplan och sin IKU kan detta leda till att återhämtningsalternativens effektivitet överskattas när den totala återhämtningskapaciteten beräknas, om vissa av alternativen redan har använts inom ramen för IKU:n. För att undvika överlappning mellan återhämtningsalternativ och IKU:ns ledningsåtgärder, med eventuell ”dubbelräkning” som följd, förväntas därför väsentliga ledningsåtgärder inom ramen för IKU:n utan dröjsmål återspeglas i en ny bedömning av genomförbarhet och effektivitet för återhämtningsplanens olika återhämtningsalternativ.¹⁸

Ett instituts förmåga att skaffa fram kapital i en återhämtningsituation kan exempelvis i hög grad påverkas av om institutet redan har skaffat fram kapital inom ramen för sin IKU i en situation som inte omfattas av återhämtningsplanen i fråga. Detta skulle kunna påverka vilka typer och volymer av extrakapital som kan anskaffas samt specifikationen av emissionsvillkor. Ett annat exempel är ledningsåtgärder i samband med riskreducering. Om exempelvis vissa tillgångar säljs inom ramen för IKU:n utanför en återhämtningsituation, kan dessa tillgångar inte säljas igen längre fram, dvs. denna åtgärd kan inte längre utgöra ett genomförbart återhämtningsalternativ.

¹⁷ Mer detaljerad information finns i EBA:s riktlinjer om minimiförteckningen över kvantitativa och kvalitativa indikatorer för återhämtningsplaner (EBA/GL/2015/02).

¹⁸ Se även ECB:s *Report on recovery plans*, juli 2018, för mer detaljerad information.

En annan koppling mellan IKU:er och återhämtningsplaner är omvänd stresstestning. Institutet förväntas använda detta instrument som en del av sina IKU:er för att bedöma vilka scenarier som skulle försätta dem i en situation som hotar deras förmåga att följa sin önskade affärsmodell (och därmed deras IKU-mål). För upprättande av återhämtningsplaner gäller att "omvända stresstester bör övervägas som en utgångspunkt för att utveckla scenarier som bör vara endast 'nära obestånd'; d.v.s. de skulle leda till att institutets eller gruppens affärsmodell blir ohållbar om återhämtningsåtgärder inte genomförs framgångsrikt".¹⁹ I såväl IKU:er som återhämtningsplaner ska dessutom scenarierna baseras på händelser som är av särskild relevans för institutet och avser deras huvudsakliga sårbarheter.

Princip 3 – IKU:n bidrar fundamentalt till institutets fortlevnad genom att säkerställa dess kapitaltäckning ur olika perspektiv

- (i) IKU:n spelar en viktig roll för institutets fortlevnad genom att säkerställa tillräcklig kapitalisering. I detta syfte förväntas institutet genomföra en proportionell IKU som är ansvarsfull och konservativ och som integrerar två kompletterande interna perspektiv.
- (ii) Institutet förväntas använda ett normativt perspektiv i form av en flerårig bedömning av institutets förmåga att uppfylla alla kapitalrelaterade krav i lagstiftning och från tillsynsmyndigheter samt att fortlöpande hantera andra externa finansiella begränsningar på medellång sikt. Detta innefattar bedömning av ett trovärdigt grundscenario och lämpliga, institutspecifika negativa scenarier, återspeglad i den fleråriga kapitalplaneringen och i linje med institutets övergripande planeringsmål.
- (iii) Det normativa perspektivet ska kompletteras med ett ekonomiskt perspektiv, under vilket institutet ska identifiera och kvantifiera alla väsentliga risker som kan leda till ekonomiska förluster och helt förbruka det interna kapitalet. I enlighet med detta ekonomiska perspektiv förväntas institutet säkerställa att riskerna i tillräcklig utsträckning täcks av internt kapital i linje med det interna kapitaltäckningskonceptet.
- (iv) Båda perspektiven förväntas bygga på varandra och integreras i alla väsentliga affärsmässiga verksamheter och beslut enligt beskrivningen under princip 2.

Mål: att bidra till institutets fortlevnad

39. Målet med IKU:n är att bidra till institutets fortlevnad ur ett kapitalperspektiv genom att säkerställa att det har tillräckligt mycket kapital för att klara av de

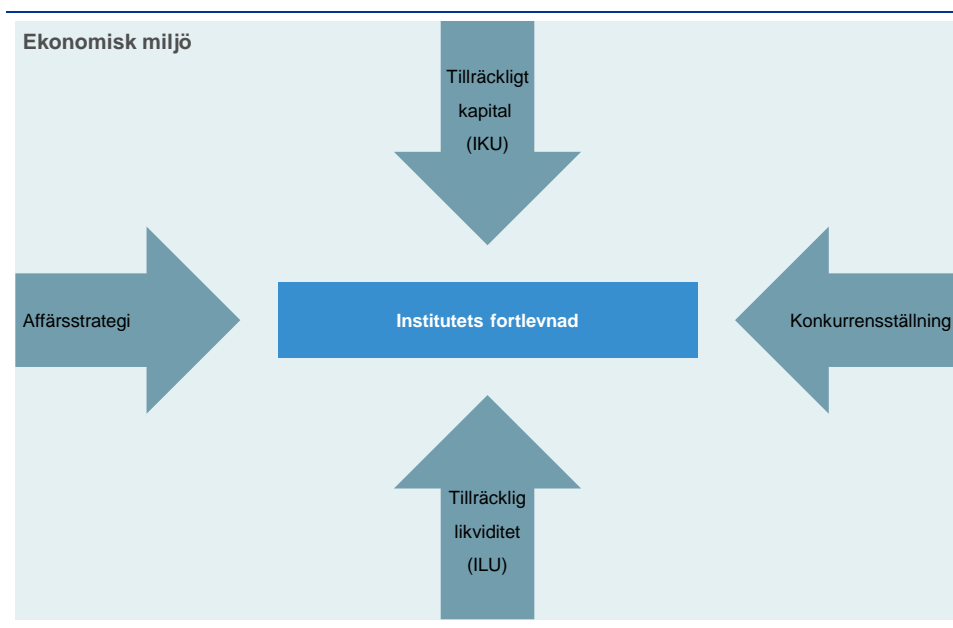
¹⁹ Se punkt 11 i EBA:s riktlinjer om olika scenarier som ska användas i återhämtningsplaner (EBA/GL/2014/06).

risker som det är exponerat för, absorbera förluster och följa en hållbar strategi, även under en längre period av negativ utveckling. Institutet förväntas reflektera detta fortlevnadsmål i sin ram för riskaptit (se princip 2) och använda IKU-ramverket till att omvärdera riskaptit och toleranströsklar inom sina generella kapitalbegränsningar, med hänsyn till institutets riskprofil och sårbarheter.

40. Inom dessa kapitalbegränsningar förväntas institutet bedöma och definiera²⁰ ledningsbuffertar över lagstiftningens och tillsynsmyndigheternas minimikrav²¹ liksom interna kapitalbehov som gör det möjligt för institutet att följa sin strategi på ett hållbart sätt. När institutet upprättar ledningsbuffertar på medellång sikt förväntas institutet t.ex. ta hänsyn till marknadens, investerares och motparters förväntningar, eventuella utdelningsrestriktioner p.g.a. högsta förfogandebelopp (HFB) och affärsmodellens beroende av förmågan att betala ut bonusar, utdelningar och utbetalningar avseende primärkapitaltillskott. Förutom sådana externa begränsningar förväntas t.ex. ledningsbuffertar minska osäkerheter kring projektioner för kapitalrelationer (och eventuella fluktuationer i dessa), spegla institutets riskaptit och möjliggöra viss flexibilitet i affärsbeslut.

Bild 1

IKU:n bidrar till institutets fortlevnad

Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

²⁰ I denna vägledning avser inte ledningsbuffertar det tillgängliga kapitalet ("utrymmet"). I stället återspeglar de vilket kapital som institutet anser sig behöva för att följa sin affärsmodell på ett hållbart sätt.

²¹ Konceptet med ledningsbuffertar innebär inte att nya minimikapitalkrav fastställs utöver de befintliga miniminivåerna i lagstiftningen. Det förväntas visserligen att ledningsbuffertarna generellt sett ska vara större än noll, men i teorin skulle ett institut också kunna argumentera för att, beroende på det bedömda scenariot, en ledningsbuffert inte behövs för att institutet ska kunna följa sin affärsmodell på ett hållbart sätt.

Normativt internt perspektiv

41. Det normativa perspektivet är en flerårig bedömning av institutets förmåga att uppfylla alla kapitalrelaterade kvantitativa krav från lagstiftning och tillsynsmyndigheter samt att kontinuerligt hantera andra externa finansiella begränsningar.
42. Förutom krav i fråga om t.ex. bruttosoliditet, stora exponeringar samt – när dessa krav är tillämpliga – lägsta nivå på egna medel och kvalificerande skulder (MREL) förväntas institutet ta hänsyn till i synnerhet pelare 1- och pelare 2-kapitalkrav, buffertramverket i CRD IV och pelare 2-kapitalvägledningen, enligt illustrationen i bild 2.
43. Det normativa perspektivet förväntas beakta alla väsentliga risker som påverkar relevanta lagstadgade relationer, inklusive kapitalbas och riskvägda exponeringsbelopp, under planeringsperioden. Även om resultaten av det normativa perspektivet uttrycks i lagstadgade mätmetoder är det därför inte begränsat till de pelare 1-risker som omnämns i lagstadgade kapitalkrav. När institutet bedömer sin kapitaltäckning under det normativa perspektivet förväntas det ta hänsyn till alla relevanta risker som det har kvantifierat under det ekonomiska perspektivet och bedöma om och i vilken utsträckning dessa risker kan komma att materialiseras under planeringsperioden, beroende på de använda scenarierna.
44. Institutet förväntas upprätthålla en robust, uppdaterad kapitalplan som är kompatibel med strategier, riskaptit och kapitalresurser. Kapitalplanen förväntas bestå av grundscenarier och negativa scenarier och omfatta en tidshorisont om minst tre år framåt i tiden²². Institutet förväntas också ta hänsyn till kommande förändringar i lagstiftning, regelverk och redovisningsramverk²³ och fatta välgrundade och motiverade beslut om hur dessa ska införlivas i kapitalplaneringen. Vad gäller de framtida P2R- och P2G-nivåerna förväntas institutet ta hänsyn till all information om framtida förändringar av dessa positioner.²⁴

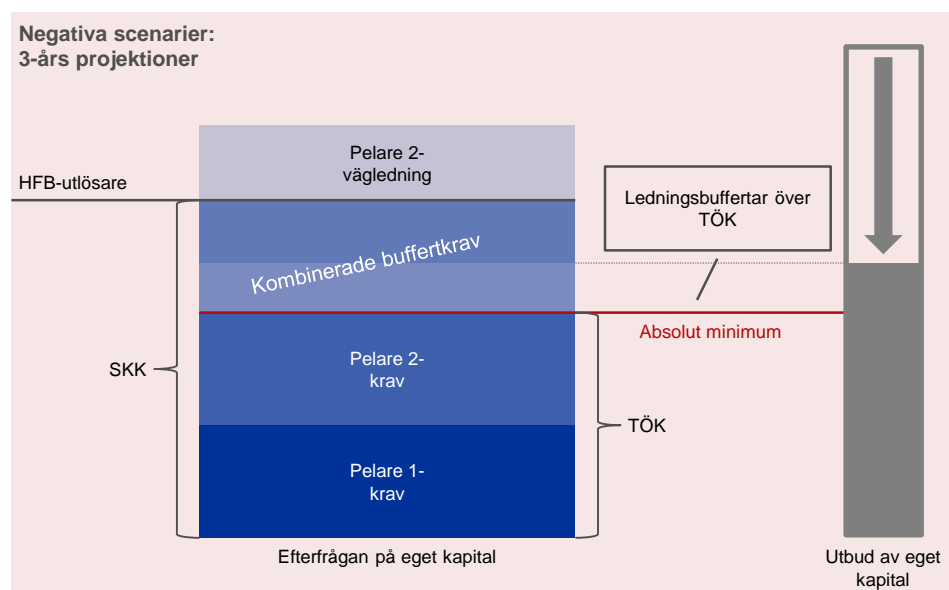
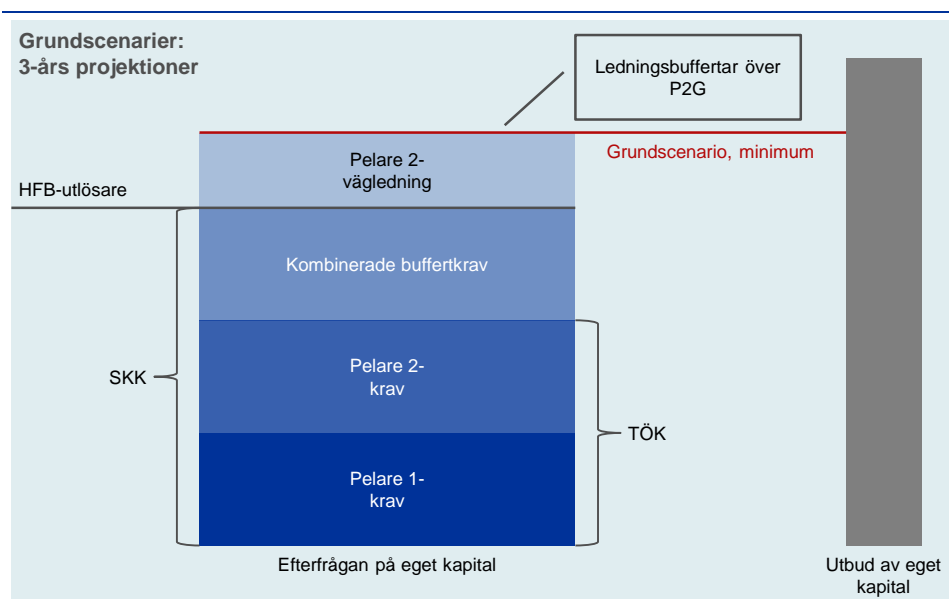
²² Det är institutens eget ansvar att välja en lämplig planeringshorisont – minimihorisonten för en detaljerad kapitalplan förväntas vara tre år. I sin strategiska planering förväntas institutet även på ett proportionellt sätt ta hänsyn till utvecklingar bortom denna minimihorisont, om de har väsentlig påverkan.

²³ Beroende på sannolikhet för och potentiella effekter av enskilda förändringar kan institutet behandla dem på olika sätt. Vissa förändringar kan t.ex. verka mycket osannolika, men skulle ha en så enorm effekt på institutet att det ändå förväntas utarbeta åtgärdsplaner. Andra mer sannolika rättsliga förändringar ska däremot beaktas i kapitalplanen. Exempel på nya regleringar är den internationella redovisningsstandarden IFRS 9, direktivet om återhämtning och resolution av banker (BRRD) och schablonmetoden för motparts kreditrisker (SA-CCR).

²⁴ P2R- och P2G-nivåerna fastställs av ECB. I sin kapitalplanering förväntas institutet behandla dessa kapitalbehov som externt fastställda siffror. I avsaknad av specifik information som bevisar motsatsen förväntas de framtida P2R och P2G som används i kapitalplaneringen som minst uppgå till nuvarande nivåer.

Bild 2

Ledningsbuffertar och andra kapitalbegränsningar under det normativa perspektivet

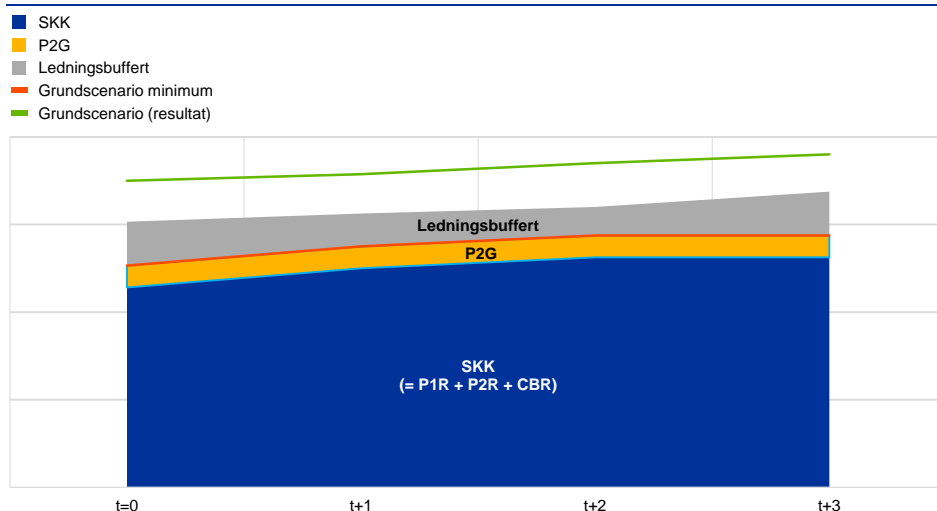

Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

45. För överväganden gällande omständigheter utan påfrestningar, inklusive grundscenarier i kapitalplaner, förväntas institutet förutom det totala ÖUP-kapitalkravet (TÖK) ta hänsyn till sitt kombinerade buffertkrav, dvs. det samlade kapitalkravet (SKK) och pelare 2-vägledningen. Institutet förväntas beakta ovanstående för att fastställa lämpliga ledningsbuffertar och implementera kapitalplaner som gör det möjligt för institutet att efterleva SKK plus pelare 2-vägledningen på medellång sikt under förväntade förhållanden enligt grundscenariot (se bild 3).

Bild 3

Projektion av kapitalrelation enligt grundscenariot under det normativa perspektivet

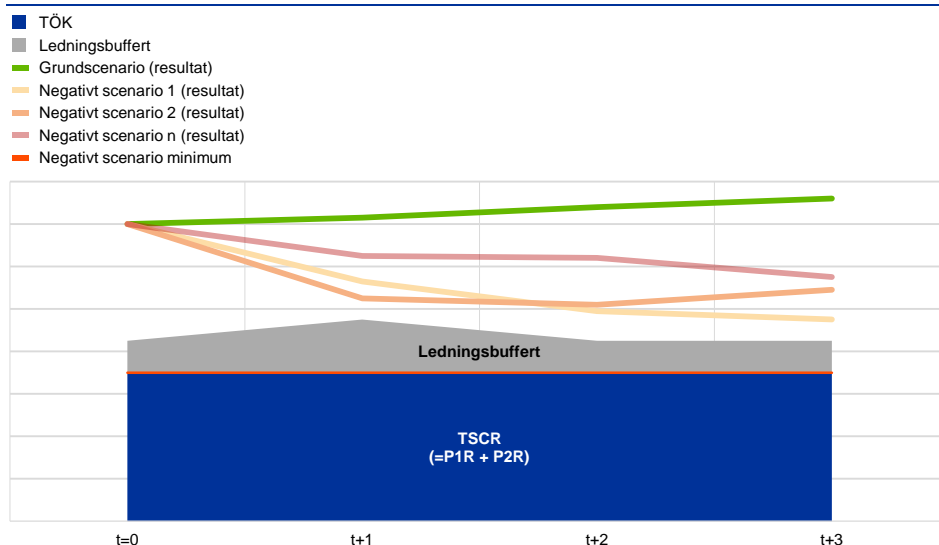
Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

46. Det förväntas att institutet alltid försöker uppnå sitt TÖK, också under långa perioder av negativ utveckling som medför en allvarlig dränering i kärnprimärkapital. I tillräckligt negativa scenarier²⁵ kan det vara godtagbart att institutet inte uppfyller pelare 2-vägledningen och det kombinerade buffertkravet. Institutet förväntas emellertid fastställa lämpliga ledningsbuffertar utöver TÖK i syfte att beakta ovanstående överväganden, och också att tillämpa dem i kapitalplaner. Detta ska göra det möjligt för institutet att hålla sig över sitt TÖK och att uppfylla t.ex. marknadsförväntningar även under negativa omständigheter på medellång sikt (se bild 4).
47. Om institutet tar med antaganden om ledningsåtgärder i sin kapitalplan förväntas det också bedöma genomförbarheten och den förväntade effekten av sådana åtgärder under respektive scenario, och det förväntas vara transparent angående den kvantitativa effekten av varje åtgärd på de prognostiserade siffrorna. I förekommande fall förväntas de antaganden som används vara konsekventa med återhämtningsplanen.

²⁵ Negativa scenariers stränghet beskrivs närmare under princip 7.

Bild 4

Negativa projektioner av kapitalrelation under det normativa perspektivet²⁶

Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

Ekonomiskt internt perspektiv

48. Institutet förväntas hantera sin kapitaltäckning ur ekonomiskt perspektiv genom att säkerställa att dess risker är täckta på lämpligt sätt av internt kapital, med hänsyn till förväntningarna under princip 5. Kapitaltäckning ur ekonomiskt perspektiv kräver att institutets interna kapital är tillräckligt för att fortlöpande täcka riskerna och stödja dess strategi.
49. Under det här perspektivet förväntas institutets bedömning täcka alla de risker som kan ha en väsentlig påverkan på dess kapitalposition ur ett ekonomiskt perspektiv. För att få en bild av det faktiska ekonomiska läget baseras inte detta perspektiv på redovisnings- eller lagbestämmelser. Hänsyn bör i stället tas till ekonomiska värden²⁷ för alla ekonomiskt relevanta aspekter, inbegripet tillgångar, skulder och risker.²⁸ Även om IKU:n baseras på antagandet om – och syftar till att säkerställa – institutets fortlevnad, förväntas institutet sålunda förvalta sin ekonomiska kapitaltäckning på basis av de ekonomiska värdena. Institutet förväntas hantera ekonomiska risker och internt kapital på lämpligt sätt

²⁶ I illustrativt syfte visas samma ledningsbuffert för samtliga scenarier, även om den faktiska ledningsbufferten är avhängig av det bedömda scenariot.

²⁷ Se ordförklaringarna för mer information om detta begrepp. Beträffande internt kapital finns mer detaljerad information under princip 5. Vad gäller risker förväntas instituten beakta allt som kan påverka det ekonomiska värdet, dvs. internt kapital. ECB:s förväntningar rörande riskidentifiering, riskkvantifiering och stresstestning under det ekonomiska perspektivet beskrivs mer detaljerat under principerna 4, 6 och 7.

²⁸ Konceptet ekonomisk kapitaltäckning, inklusive t.ex. nettonuvärde, är föremål för institutets egna definition och kriterier. Det koncept som underbygger det här perspektivet förväntas vara i linje med konceptet "ekonomiskt värde", beskrivet i EBA:s riktlinjer för hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret (EBA/GL/2018/02) (även kallat ränterisk i bankboken eller IRRBB). I den här vägledningen fastställs inte en viss specifik metod för att kvantifiera risker eller internt kapital.

och bedöma dem som ett led i sitt ramverk för stresstestning och sin övervakning och förvaltning av kapitaltäckningen.

50. Institutet förväntas använda sina egna processer och metoder för att identifiera, kvantifiera och sätta av internt kapital för förväntade förluster (i den utsträckning som dessa inte ingår i fastställandet av internt kapital) och oväntade förluster som det kan drabbas av, med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Institutet förväntas genomföra en riskkvantifiering för en viss tidpunkt utifrån situationen på referensdatumet. Denna ska kompletteras med en bedömning på medellång sikt av effekterna av väsentliga framtida förändringar som inte har införlivats i bedömningen av den aktuella situationen, t.ex. eventuella ledningsåtgärder, förändringar i riskprofilen eller den externa miljön osv.²⁹
51. Institutet förväntas använda resultaten och mätmetoderna från bedömningen av ekonomisk kapitaltäckning i sin strategiska och operativa förvaltning samt vid granskning av riskkapital och affärsstrategier. Utöver en ansvarsfull definition av internt kapital³⁰ och en riskkvantifiering förväntas institutet lägga fram ett ekonomiskt kapitaltäckningskoncept som möjliggör fortsatt ekonomisk bärkraft och fullföljande av institutets strategi. Detta innefattar processer för att i god tid identifiera behovet av åtgärder för att hantera en uppkommen brist på internt kapital och för att vidta effektiva åtgärder (t.ex. öka kapitalet, minska riskerna).
52. Institutets ekonomiska kapitaltäckning kräver aktiv övervakning och förvaltning. Av den anledningen förväntas institutet utarbeta och planera förfaranden och ledningsåtgärder som ska vidtas för att åtgärda situationer som skulle leda till otillräcklig kapitalisering.

²⁹ Ledningsåtgärder omfattar bl.a. kapitalåtgärder, förvärv eller avyttringar av affärsområden och förändringar i riskprofilen. Se även avsnittet "Interaktion mellan det ekonomiska och det normativa perspektivet".

³⁰ Förväntningar rörande internt kapital presenteras under princip 5.

Bild 5

Överväganden under det ekonomiska perspektivet

Det är viktigt att anmärka att grafen inte ska tolkas som en projektion av en ekonomisk situation vid en viss tidpunkt. Den visar försämringen av ekonomiska kapitalnivåer som kan inträffa över tid utöver den normala utvecklingen av affärscykeln. Institutet förväntas ha en strategi för att hantera sådana försämringar och det förväntas aktivt hantera kapitaltäckningen. Utöver detta förs en kvantifiering av risker och tillgängligt internt kapital in i projektionerna under det normativa perspektivet.

53. När institutet identifierar en betydande nedåtriktad trend i dess ekonomiska kapitalposition förväntas den överväga åtgärder för att upprätthålla en tillräcklig kapitalisering, vända trenden och granska sin strategi och riskaptit, så som vägledande illustreras i bild 5. När institutet sjunker under sin interna tröskel för kapitaltäckning förväntas det kunna vidta nödvändiga åtgärder och förklara hur kapitaltäckning ska säkerställas på medellång sikt.

Interaktion mellan det ekonomiska och det normativa perspektivet

54. Under det ekonomiska perspektivet påverkar ekonomiska risker och förluster det interna kapitalet omedelbart och fullt ut. Det ekonomiska perspektivet ger därmed en mycket heltäckande bild av riskerna.³¹ Vissa av dessa risker, eller risker relaterade till dem, kan också delvis eller fullt ut materialiseras under det normativa perspektivet via redovisningsförluster, minskningar av kapitalbas eller avsättningar i förebyggande syfte.
55. Institutet förväntas därför under det normativa perspektivet bedöma i vilken utsträckning de risker som har identifierats och kvantifierats under det ekonomiska perspektivet kan påverka dess kapitalbas och dess totala riskvägda exponeringsbelopp (TREA) i framtiden. Bedömningarna enligt det ekonomiska perspektivet förväntas därför införlivas i projektionerna av den framtida kapitalpositionen under det normativa perspektivet.

³¹ T.ex. kan en negativ effekt av ränterisken i bankboken på det ekonomiska värdet (dvs. förändringen i nuvärdet av institutets förväntade nettokassaflöden) ge en bild av de möjliga långsiktiga effekterna på ett instituts samlade exponeringar. Under det normativa perspektivet kan den här risken materialiseras genom exempelvis lägre intäkter eller en transaktion som rör portföljen ifråga.

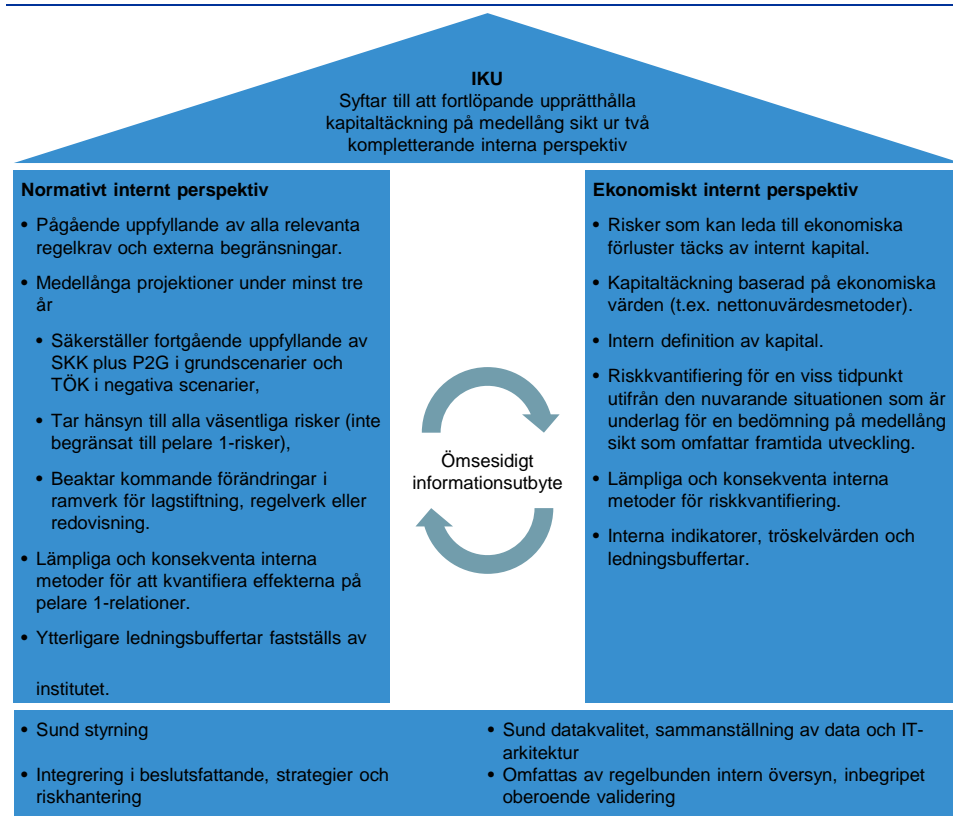
56. Här bör, mer specifikt risker och effekter beaktas som inte nödvändigtvis är tydliga vid en granskning av enbart ramverk för redovisning eller lagstadgat kapital, men som kan materialiseras och påverka den framtida lagstadgade kapitalbasen eller det totala riskvägda exponeringsbeloppet.
57. Institutet förväntas även införliva resultaten av det normativa perspektivet³² i riskkvantifieringarna under det ekonomiska perspektivet och använda dem till att justera eller komplettera dessa riskkvantifieringar om de inte på ett tillräckligt bra sätt beskriver de risker som uppstår ur de beaktade negativa scenarierna. De normativa och ekonomiska perspektiven ska alltså bygga på varandra.
58. Kapitaldefinitioner och kapitalnivåer, risktyper och riskbelopp samt minimikapitalrelationer skiljer sig ofta åt mellan de båda perspektiven. Inget av dessa båda perspektiv är systematiskt mer stringent än det andra, sett över tid och över alla institut. Därför måste båda perspektiven användas för att riskhanteringen ska bli effektiv.³³

³² Detta är särskilt relevant för risker som är svårare att kvantifiera. Justeringar av riskkvantifieringen i det ekonomiska perspektivet bör motiveras och dokumenteras i sin helhet.

³³ Det generella resonemanget bakom detta är detsamma som det som fastställs för ränterisken i bankboken i EBA:s riktlinjer för hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret (EBA/GL/2018/02): Där sägs att instituten bör mäta sin exponering för ränterisken i bankboken, uttryckt både i potentiella förändringar av det ekonomiska värdet och intäkter. Instituterna ska använda komplementär drag för båda tillvägagångssätten för att fånga den mångfaldiga ränterisken i bankboken utifrån den korta och den långa tidshorisonten.

Bild 6

Översikt över IKU-perspektiv och framträdande drag

Exempel 3.1 Ledningsbuffert

Ju svagare kapitalbas ett institut har, desto svårare och dyrare blir det att följa den önskade affärsmodellen. Om t.ex. investerare, motparter och kunder uppfattar det som att institutets risk för fallissemang har ökat på grund av lägre kapitalnivåer kommer de att kräva en högre riskpremie. Detta påverkar institutets lönsamhet negativt och kan hota dess fortlevnad, även om dess kapitalnivåer fortfarande är högre än lagstiftningens och tillsynsmyndigheternas minimikrav.

Ett annat exempel är utdelningar och primärkapitalbetalningar. Om institutets strategi är baserad på att ge ut kapitalinstrument på kapitalmarknaden kan lägre kapitalnivåer leda till försämrat förtroende bland investerarna. Det kan leda till att institutet får försämrad tillgång till kapitalmarknaderna och därmed försämrad förmåga att följa sin affärsstrategi.

Med hänsyn till sådana överväganden förväntas institutet fastställa de kapitalnivåer som behövs för fortsatt verksamhet. I kapitalplaneringen förväntas institutet säkerställa att det kan bibehålla sina ledningsbuffertar under både grundscenariot och negativa scenarier. Dessa ledningsbuffertar kan variera kraftigt mellan institut och beror på externa utvecklingar, speglade i olika scenarier. Det kan t.ex. göra

skillnad om ett negativt scenario återspeglar marknadsomfattande eller idiosynkratisk stress, eftersom denna aspekt kan påverka de förväntningar som investerare, kunder, motparter osv. har på institutets kapitalisering. Ledningsbuffertar kan också variera över tid även inom ett scenario, eftersom olika tidpunkter speglar olika externa och interna förhållanden.

Exempel 3.2

Det ekonomiska perspektivet påverkar det normativa perspektivet

Institutet förväntas kvantifiera resultaträkningseffekten av IRRBB under det normativa perspektivet, även om de inte beaktas i pelare 1-kapitalkrav. Den ekonomiska effekten av IRRBB-positioner är omedelbara och fullt ut synliga under det ekonomiska perspektivet, men det kan ta flera år innan resultaträkningseffekter på pelare 1-kapitalrelationer syns under det normativa perspektivet. I det normativa perspektivet, särskilt i projektionerna för negativa scenarier, förväntas institutet därför beakta potentiella förluster som uppstår på grund av alla risker som innefattas under det ekonomiska perspektivet, inbegripet risker som inte beaktas under pelare 1.

Ett illustrativt exempel: I sitt ekonomiska perspektiv skulle institutet kunna dra slutsatsen att en ränteökning på 200 baspunkter kan leda till att dess ekonomiska värde minskar med 100 miljoner euro under det kommande året. I sina scenarier i det normativa perspektivet skulle institutet i så fall förväntas bedöma hur detta påverkar dess resultaträkning samt i förlängningen dess egna medel och pelare 1-relation under kapitalplaneringshorisonten, t.ex. genom att resultaträkningen försämras med 15 miljoner euro det första året, 13 miljoner euro det andra året och 10 miljoner euro det tredje året.

Ett annat exempel är dolda förluster. Tillgångar tas konceptuellt upp till ett ekonomiskt värde/nettonuvärde under det ekonomiska perspektivet, men det normativa perspektivet baseras på värden från bokföringen och tillsynen. Dolda förluster blir uppenbara när bokföringsvärden jämförs med ekonomiska värden. Efter att ha fastställt den totala volymen dolda förluster behöver institutet besluta i vilken utsträckning som dessa dolda förluster ska materialiseras i balans- och resultaträkningen. Detta ska sedan beaktas i det normativa perspektivet.

Om ett institut t.ex. har en statsobligationsportfölj som drabbas av totala dolda förluster uppgående till 100 miljoner euro förväntas institutet fastställa hur stor del av dessa dolda förluster som skulle påverka dess prognostiserade lagstadgade kapitalbas, med hänsyn till respektive underliggande scenario på medellång sikt. I det här exemplet kan institutet dra slutsatsen att bokföringsförluster på 10 miljoner euro och 20 miljoner euro skulle uppstå år 1 respektive år 2, på grund av värderingsavdrag på det nominella värdet på de underliggande obligationerna. Dessa förluster skulle behöva beaktas i de projektioner som skapas under det normativa perspektivet.

Ett annat exempel är kreditmigrationsrisken. I det ekonomiska perspektivet bedömer institutet i vilken utsträckning som dess ekonomiska värde skulle minska under det kommande året om kreditvärdigheten för dess kreditexponering försämrades, dvs.

om sannolikheterna för fallissemang skulle öka. Även om en sådan försämring inte skulle föras in i det normativa perspektivet via resultaträkningen (till skillnad från risken för kreditfallissemangsrisk) för kreditexponeringar som inte är värderade till verkligt värde (t.ex. i kategorin lån och fordringar), kan den ändå ha en påverkan: de högre sannolikheter för fallissemang som har fastställts i det ekonomiska perspektivet leder till högre riskvägda tillgångar och därmed till lägre pelare 1-relationer i projektionerna för kapitalplanering. Denna omräkning från det ekonomiska till det normativa perspektivet sker normalt inte genom att varje enskilt tal i det ekonomiska perspektivet används. Institutet bör i stället bedöma hur stort belopp som den totala riskexponeringen ökar med i respektive scenario, med förbehåll för att institutet tillämpar kreditriskmetoden enligt pelare 1, genom att tillämpa kapitalkravsförordningens bestämmelser om hur de riskvägda tillgångarnas avhängighet av sannolikheter för fallissemang samt förlust givet fallissemang (LGD) och exponering vid fallissemang (EAD).

Risker som har identifierats och kvantifierats i det ekonomiska perspektivet kan sammanfattningsvis påverka projiceringarna i det normativa perspektivet på flera olika sätt: genom negativ påverkan på resultaträkningen, minskningar av direkta egna medel, ökad avsättning för förluster samt ökad total riskexponering. Institutet förväntas alltid tillämpa en differentierad metod när de omvandlar risker till påverkan på prognostiserade pelare 1-relationer. Risker inom ramen för det ekonomiska perspektivet påverkar normalt inte enskilda projektioner under pelare 1. I vilken utsträckning som riskerna påverkar dessa projektioner beror t.ex. på det beaktade scenariot samt på tillämpliga redovisningsregler och lagbestämmelser.

Exempel 3.3

Det normativa perspektivet påverkar det ekonomiska perspektivet

Det normativa interna perspektivets bedömningar på medellång sikt och de respektive underliggande scenarierna bör införlivas i det ekonomiska interna perspektivet under förutsättning att dessa förändringar inte vid en viss tidpunkt återspeglas i riskkvantifieringar gjorda på respektive referensdatum. En bedömning förväntas även av hur de prognostiserade ledningsåtgärder som förutses i det normativa perspektivet, t.ex. kapitalåtgärder, utbetalningar av utdelningar eller förvärv eller försäljning av affärsområden, påverkar institutets ekonomiska substans. Detta förväntas ske i det ekonomiska interna perspektivets framåtblickande vy för att säkerställa att dessa åtgärder inte hotar den ekonomiska kapitaltäckningen. Däremot tas förväntade förändringar i räntekurvor samt redan beslutade ledningsåtgärder som kommer att vidtas under riskhorisonten (normalt minst ett år) oftast i beaktande i den kortsiktiga bedömningen för en viss tidpunkt under det ekonomiska perspektivet.

De negativa projektionerna enligt det normativa perspektivet förväntas simulera institutspecifika sårbarheter. Om sådana projektioner visar på en väsentlig effekt som beror på en viss risktyp, t.ex. migrationsrisk, förväntas institutet säkerställa att den här risken på lämpligt sätt kvantifieras i beräkningen för en viss tidpunkt eller kompletterande bedömningar (t.ex. stresstester) under det ekonomiska perspektivet.

Ett institut med en väsentlig aktieportfölj hanterar exempelvis denna riskexponering genom antagande om en allvarlig nedgång på aktiemarknaden i sitt normativa perspektiv. En allvarlig påverkan på kapitaltäckningen under det normativa perspektivet inverkar på det ekonomiska perspektivet: institutet bör analysera vilken påverkan som en sådan allvarlig men tänkbar händelse skulle få för den ekonomiska kapitaltäckningen samt om analysen i det ekonomiska perspektivet beskriver scenariot tillräckligt väl samt gör det möjligt för institutet att hantera risken på ett effektivt sätt.

Om institutet använder en Value-at-Risk-metod (VaR) för att kvantifiera marknadsrisken i sitt ekonomiska perspektiv och riskkvantifieringens underliggande data endast innefattar en jämn utveckling på aktiemarknaden, kommer detta i praktiken att leda till att marknadsrisken underskattas i riskkvantifieringen. För att säkerställa att det finns tillräckligt med kapital för att täcka den risken kan institutet välja att justera sina riskkvantifieringsantaganden, allokera ytterligare internt kapital för den marknadsrisk som inte innefattas av riskkvantifieringen eller också vidta andra åtgärder. I linje med konservatismkonceptet i denna vägledning innebär detta inte nödvändigtvis att institutet förväntas ändra VaR-kvantifieringen som t.ex. även kan användas för prissättningsändamål. Institutet avgör på egen hand hur det säkerställer att risken hanteras effektivt och täcks av internt kapital på ett konservativt sätt.

Princip 4 – Alla väsentliga risker identifieras och beaktas i IKU:n

- (i) Institutet ansvarar för att implementera en regelbunden process i syfte att identifiera alla väsentliga risker som det är eller kan bli exponerat för under det ekonomiska och normativa perspektivet. Alla risker som identifieras som väsentliga bör tas upp i alla delar av IKU:n enligt en internt definierad risktaxonomi.
- (ii) Med hjälp av en heltäckande metod som inkluderar alla relevanta juridiska enheter, affärsområden och exponeringar förväntas institutet åtminstone årligen identifiera risker som är väsentliga, och då använda sin egen interna definition av väsentlig. Processen för riskidentifiering förväntas resultera i ett heltäckande internt riskregister.
- (iii) Vad gäller finansiella och icke-finansiella ägarintressen, dotterbolag och andra närstående enheter förväntas institutet identifiera de betydande underliggande risker som det är eller kan bli exponerat för och beakta dem i sin IKU.
- (iv) Institut ska för samtliga risker som identifieras som väsentliga antingen täcka risken med tillräcklig likviditet eller i dokumentation motivera varför likviditet inte behöver avsättas.

Process för riskidentifiering

59. Institutet förväntas implementera en regelbunden process för att identifiera alla väsentliga risker och föra in dem i ett heltäckande internt riskregister. Med hjälp av sin interna definition av väsentlig förväntas det säkerställa att riskregistret hålls uppdaterat. Förutom regelbundna uppdateringar (åtminstone en gång per år) förväntas institutet justera riskregistret när det inte längre speglar de väsentliga riskerna, t.ex. för att en ny produkt har lanserats eller vissa affärsaktiviteter har utökats.
60. Riskidentifieringen förväntas vara heltäckande och beakta både de normativa och ekonomiska perspektiven. Förutom befintliga risker förväntas institutet i sina framåtblickande kapitaltäckningsbedömningar beakta alla risker, och alla koncentrationer inom och mellan dessa risker³⁴, som kan uppstå på grund av att institutet följer sina strategier eller på grund av relevanta förändringar i verksamhetsmiljön.
61. I processen för riskidentifiering förväntas institutet använda en "bruttometod", dvs. inte beakta specifika tekniker som har upprättats för att minska de underliggande riskerna. Institutet förväntas sedan bedöma effektiviteten i dessa riskminskande åtgärder.³⁵
62. I linje med EBA:s riktlinjer om gränser för exponering mot skuggbanksenheter (EBA/GL/2015/20) förväntas institutet som del av riskidentifieringen identifiera sina exponeringar mot skuggbanksenheter, alla potentiella risker som uppstår till följd av dessa exponeringar samt riskernas potentiella inverkan.
63. Ledningsorganet ansvarar för att besluta vilka risktyper som ska anses väsentliga och vilka väsentliga risker som ska täckas med kapital. Detta innefattar en motivering av varför en viss risk som institutet är exponerat för inte anses väsentlig.

Riskregister

64. När institutet fastställer sitt interna riskregister ansvarar det också för att definiera sin egen interna risktaxonomi. Det förväntas att institutet inte bara följer en lagstadgad risktaxonomi.
65. I riskregistret förväntas institutet beakta de underliggande risker (om dessa är väsentliga) som uppstår ur dess finansiella och icke-finansiella ägarintressen, dotterbolag och andra närstående enheter (t.ex. interveneringsrisker och grupprisker, anseenderisker och operationella risker, risker som härstammar från stödbrev osv.).

³⁴ Detta avser koncentrationer inom och mellan olika risker.

³⁵ Den här förklarade "bruttometoden" avser processen för riskidentifiering. Institutet förväntas inte bortse från riskminskande åtgärder när de fastställer hur mycket kapital de behöver för att täcka sina risker.

66. Institutet förväntas på ett proportionellt sätt se bortom ägarintresserisker och identifiera, förstå och kvantifiera väsentliga underliggande risker samt beakta dem i sin interna risktaxonomi, oavsett om de berörda enheterna finns inom tillsynsområdet. Djupet i analysen av de underliggande riskerna förväntas överensstämma med affärsverksamheten och riskhanteringsmetoden.

Exempel 4.1

Riskregister

Risklistan och mappningen mellan risktyper och riskunderkategorier som presenteras i det här exemplet ska inte anses vara obligatoriska eller uttömmande. Det kan finnas risker i den här listan som inte är väsentliga för vissa institut, och detta ska förklaras. Samtidigt finns det vanligtvis risker som inte nämns i listan men som är väsentliga. Varje institut förväntas besluta internt om och hur det ska kombinera risktyper och riskunderkategorier.

- Kreditrisker (t.ex. länderrisker, migrationsrisker och koncentrationsrisker)
- Marknadsrisker (t.ex. kreditspreadrisker, strukturella valutakursrisker (FX) och kreditvärdighetsjusteringsrisker (CVA))
- Ränterisk i bankboken (t.ex. s.k. gap-risker, basisrisker, optionsrisker och beteendemässiga antaganden, som vad gäller utnyttjande av möjligheten till förtida inlösen).
- Operationella risker (t.ex. avbrott i affärsverksamheten och systemfel, rättsliga risker och modellrisker)
- Andra risker (inklusive t.ex. försäkringsrisker, verksamhetsrisker, interveneringsrisker, ägarintresserisker, finansieringskostnadsrisker, förtroenderisker osv.)

Det fortsätter att vara institutets ansvar att fastställa alla dess väsentliga risker, och alla koncentrationer mellan och inom dessa risker, oavsett om de finns med i den här listan eller inte.

Exempel 4.2

Riskidentifiering enligt bruttometoden

Enligt bruttometoden identifieras risker först utan att beakta specifika tekniker som har upprättats för att minska dem. En risk kan betraktas som väsentlig om dess materialisering, utelämnande eller felaktiga beskrivning väsentligen förändrar eller påverkar institutets kapitaltäckning, lönsamhet eller fortlevnad ur ett ekonomiskt perspektiv, oavsett behandling i bokföringen.

T.ex. kan ett institut, utifrån löptidsprofilen i bankboken, komma fram till att riskerna från förändringar i avkastningskurvans lutning och form (s.k. gap-risker) ska anses vara väsentliga.

I det här fallet förväntas s.k. gap-riskerna först identifieras, bedömas och föras in i riskregistret utan att man tar hänsyn till eventuella ledningsåtgärder som har upprättats för att minska risker. Ledningsorganet förväntas vara ansvarigt för att besluta huruvida ränterisk i bankboken (inklusive s.k. gap-risker) verkligen ska ses som väsentliga, och huruvida de ska täckas av kapital.

Institutet kan besluta att riskerna ska minskas genom en kombination av derivat och avtalsarrangemang, samt att inte avsätta kapital för att täcka riskerna. Trots att risken är säkrad i det här fallet bör ränterisken i bankboken fortfarande betraktas som en väsentlig risk och tas upp i riskregistret, och institutet förväntas bedöma effektiviteten i dessa åtgärder och identifiera eventuella nya risker som uppstår (t.ex. rättsliga risker, motpartsrisker eller kvarstående risker).

Exempel 4.3

Riskidentifiering för icke-finansiella dotterbolag

I de fall då ett institut fungerar som moderbolag för ett icke-finansiellt dotterbolag baseras tillsynen av det dotterbolaget på dess riskexponerade belopp. I IKU:n förväntas institutet fastställa och tillämpa konsekventa och enhetliga processer för hela gruppen i syfte att kunna se bortom bokförda värden och riskvägda exponeringsbelopp. I synnerhet förväntas institutet tillämpa proportionella metoder för att identifiera huruvida dotterbolagets verksamhet och exponeringar medför risker som är större än dess bokförda värde eller ägarintresserisk.

Institutet kan t.ex. fastställa att ett väsentligt dotterbolags kundprofil och investeringar bör tas med i antaganden om koncentration och beroende på gruppnivå. Institutet kan vidare fastställa att dotterbolagets rättsliga risker bidrar till institutets riskprofil för operativ risk. Som ett resultat av detta kan institutet komma fram till att dotterbolagets underliggande risker, i form av anseenderisker och interveneringsrisker samt ökad koncentration, väsentligen överstiger risken i samband med dess bokförda värde.

Exempel 4.4

Riskidentifiering vid utkontraktering

I de fall ett institut utkontrakterar sin verksamhet till en tjänsteleverantör förväntas det kunna identifiera, bedöma och kvantifiera de underliggande riskerna i utkontrakteringsarrangemanget på samma sätt som om institutet självt utförde verksamheten. Sådan identifiering, bedömning och kvantifiering ska äga rum innan utkontrakteringen genomförs, med beaktande av de specifika omständigheter som hör samman med att tjänsterna utförs utanför institutet. Generellt sett innebär inte utkontraktering av en verksamhet att institutet frigörs från sin skyldighet att hantera relaterade risker. Ansvaret delegeras alltså inte till leverantören som utför de utkontrakterade tjänsterna.

Princip 5 – Internt kapital håller hög kvalitet och är tydligt definierat

- (i) Institutet förväntas definiera, värdera och upprätthålla internt kapital under det ekonomiska perspektivet. Definitionen av internt kapital ska vara konsekvent med institutets ekonomiska kapitaltäckningskoncept och interna riskkvantifiering.
- (ii) Internt kapital ska vara av sund kvalitet och fastställas på ett ansvarsfullt och konservativt sätt. Institutet förväntas tydligt visa hur dess interna kapital är tillgängligt för att täcka risker och på så sätt säkerställa verksamhetens fortlevnad.

Definition av internt kapital

- 67. Syftet med internt kapital är att det ska fungera som en riskbärande komponent under det ekonomiska perspektivet. Definitionen av internt kapital förväntas därför vara i linje med institutets ekonomiska kapitaltäckningskoncept³⁶ och definitionen förväntas använda ekonomiska värden, t.ex. i fråga om dess tillgångar och skulder. Definitionen, som ska vara ansvarsfull och konservativ, förväntas möjliggöra en konsekvent och ändamålsenlig bedömning av institutets ekonomiska kapitaltäckning över tid, enligt beskrivning under princip 3.
- 68. Institutet förväntas vara medvetet om att det tillgängliga interna kapitalet under det ekonomiska perspektivet kan skilja sig avsevärt från kapitalbasen under det normativa perspektivet. Detta beror på olika värderingsmetoder och antaganden för tillgångar, skulder och transaktioner. Institutet förväntas använda ett ansvarsfullt tillvägagångssätt när det definierar sitt tillgängliga interna kapital. Ansvarsfullheten gäller alla underliggande antaganden och metoder som används för att kvantifiera internt kapital.
- 69. Det är institutets ansvar att införa en lämplig definition och metod för sitt interna kapital. Den här vägledningen varken föreskriver eller förbjuder någon definition eller metod i sig. Institutet kan t.ex. använda en fullfjädrad nettonuvärdesmodell eller den lagstadgade kapitalbasen som utgångspunkt.
- 70. Om institutet använder den lagstadgade kapitalbasen som utgångspunkt för definitionen av internt kapital förväntas det att en stor del av det interna kapitalets komponenter uttrycks som kapitalbas för kärnprimärkapital. Dessutom är vissa justeringar konceptuellt nödvändiga för att komma fram till ett kapitalvärde som är i linje med det koncept för ekonomiskt värde som det ekonomiska perspektivet bygger på. Justeringar förväntas t.ex. för dolda

³⁶ Förväntningar rörande upprätthållande av kapitaltäckning under det ekonomiska perspektivet presenteras under princip 3.

förluster och för kapitalposter som har förlustabsorberande förmåga enbart om institutet upphör att existera.

71. Om definitionen av internt kapital är frånkopplad från den lagstadgade kapitalbasen förväntas en stor del av det interna kapitalets kapacitet att bära risker fortfarande generellt vara konsekvent med kärnprimärkapitalets förlustabsorberande förmåga. I synnerhet förväntas institut som använder en modellbaserad nettonuvärdesmetod enbart använda metoder och antaganden som är förståeliga, tydligt beskrivna och motiverade, och de ska gå ansvarsfullt tillväga. Kapitalposter som har förlustabsorberande förmåga enbart om institutet upphör att existera ska behandlas som skulder i sådana nettonuvärdesmetoder.
72. Institutet förväntas vara transparent rörande sitt interna kapital och möjliggöra en avstämning, dvs. en jämförelse av skillnader och likheter, mellan kapitalbasen under det normativa perspektivet och tillgängligt internt kapital under det ekonomiska perspektivet, i den utsträckning detta är möjligt.

Exempel 5.1

Definition av internt kapital med lagstadgad kapitalbas som utgångspunkt

Ett institut som använder exempelvis en lagstadgad definition som utgångspunkt för att fastställa sitt interna kapital måste justera den lagstadgade kapitalbasen där balansräkningsposterna inte speglar det koncept för ekonomiskt värde som det ekonomiska perspektivet bygger på. T.ex. förväntas statsobligationsportföljen som presenterades i exempel 3.2, där den totala dolda förlusten (netto) uppgår till 100 miljoner euro, leda till ett avdrag om 100 miljoner euro från den lagstadgade kapitalbasen.

Sådana justeringar bör behandlas på ett konsekvent sätt i både fastställandet av internt kapital och riskkvantifieringen. Institutet kan t.ex. dra av den dolda förlusten från både det interna kapitalet och riskexponeringen eller behålla beloppet i det interna kapitalet och kvantifiera risken som en förväntad förlust. På liknande sätt bör riskexponeringen ökas i linje med inkludandet av dolda reserver i det interna kapitalet, om institutet beslutar sig för att inkludera dolda reserver. Detta förväntas dock enbart göras på ett försiktigt och konservativt sätt, om det görs överhuvudtaget.

Det är institutets eget ansvar att definiera internt kapital på lämpligt sätt i linje med sitt ekonomiska interna perspektiv. Generellt förväntas emellertid balansräkningsposter som inte kan anses tillgängliga för att täcka förluster, antaget att institutet fortlever (inbegripet supplementärkapitaltillskott och uppskjutna skattefordringar³⁷) dras av från den lagstadgade kapitalbasen. Dessutom bör det tas i beaktande att aktier i dotterbolag som innehas av tredje parter (minoritetsintressen) generellt enbart kan användas för att täcka risker inom det dotterbolaget.

³⁷ Uppskjutna skattefordringar utom uppskjutna skattefordringar enligt artikel 39 i kapitalkravsförordningen, om de underliggande positionerna behandlas konsekvent vid kvantifieringen av såväl internt kapital som intern risk.

Exempel 5.2

Definition av internt kapital baserad på nettonu värden

Ett institut kan observera att det ekonomiska värdet på dess skulder sjunker i samband med att dess kreditvärdighet nedgraderas. Det skulle inte vara ansvarsfullt för institutet att öka tillgängligt internt kapital i motsvarande grad.

Princip 6 – IKU-metoder för riskkvantifiering ska vara lämpliga, konsekventa och oberoende validerade

- (i) Institutet är ansvarigt för att tillämpa metoder för riskkvantifiering som är lämpliga för dess individuella omständigheter under både det ekonomiska och normativa perspektivet. Dessutom förväntas institutet använda lämpliga metoder för att kvantifiera potentiella framtida förändringar i kapitalbasen och det totala riskvägda exponeringsbeloppet i sina negativa scenarier under det normativa perspektivet. Institutet förväntas tillämpa en hög nivå av konservatism under båda perspektiven i syfte att säkerställa att sällsynta händelser eller s.k. tail events beaktas på lämpligt sätt.
- (ii) De viktigaste parametrarna och antagandena ska vara konsekventa i hela gruppen och mellan risktyper. Alla metoder för riskkvantifiering ska genomgå en oberoende intern validering. Institutet förväntas inrätta och tillämpa ett effektivt ramverk för datakvalitet.

Heltäckande riskkvantifiering

- 73. IKU:n förväntas säkerställa att de risker som institutet är eller kan bli exponerat för är lämpligt kvantifierade. Institutet förväntas tillämpa metoder för riskkvantifiering som är anpassade efter institutets individuella omständigheter (de förväntas t.ex. överensstämma med dess riskapit, marknadsförväntningar, affärsmodell, riskprofil, storlek och komplexitet).
- 74. Risker ska inte uteslutas från bedömningen för att de är svåra att kvantifiera eller för att relevanta data inte är tillgängliga.³⁸ I sådana fall förväntas institutet fastställa tillräckligt konservativa risktal, med beaktande av all relevant information, och säkerställa att dess val av metoder för riskkvantifiering är lämpligt och konsekvent.³⁹
- 75. De huvudsakliga parametrarna och antagandena omfattar bl.a. konfidensnivåer, korrelationsantaganden och antaganden för scenarioskapande.

³⁸ För risker som är svåra att kvantifiera (t.ex. på grund av att data eller etablerade kvantifieringsmetoder saknas) förväntas institutet utveckla lämpliga metoder för att kvantifiera oväntade förluster, inbegripet expertbedömningar.

³⁹ Risker som är svåra att kvantifiera bör så långt det är möjligt mätas på ett konsekvent och jämförbart sätt, med generella antaganden för riskmätning. Institutet förväntas säkerställa att sådana risker på lämpligt sätt införlivas i processerna för riskhantering och riskkontroll, oavsett om de kvantifieras med traditionella modeller eller scenarionalyser eller om de bygger på andra skattningar.

Nivå av konservatism

76. De metoder och antaganden för riskkvantifiering som används under det ekonomiska och normativa perspektivet ska vara robusta samt tillräckligt stabila, riskkänsliga och konservativa för att kvantifiera förluster som inträffar sällan. Det förväntas att osäkerheter som uppstår till följd av metoder för riskkvantifiering hanteras genom en ökad nivå av konservatism.
77. ECB anser att i en sund IKU ska den generella nivån av konservatism i de underliggande antagandena för det ekonomiska perspektivet generellt åtminstone vara likvärdig med den nivå som underbygger metoder för riskkvantifiering av de interna modellerna enligt pelare 1.⁴⁰ Den generella nivån av konservatism fastställs av kombinationen av underliggande antaganden och parametrar, inte för enskilda faktorer. Detta innebär att en metod i praktiken vara tillräckligt konservativ även om vissa antaganden är mindre konservativa, så länge den generella nivån av konservatism alltså är hög⁴¹.
78. Institutet förväntas kalibrera sina metoder för riskkvantifiering utifrån sin riskaptit snarare än att mekaniskt rikta in sig på externa kreditvärderingsmål och statistiska konfidensnivåer. I detta syfte förväntas institutet beakta möjliga förluster som det vill och kan absorbera över tid. Baserat på den här analysen förväntas institutet fastställa och upprätthålla metoder för riskkvantifiering, inbegripet bedömning av stresshändelser. Dessa metoder ska ge institutet en tillräcklig försäkran om att eventuella förluster som beror på sällsynta extrema händelser eller allvarliga, negativa framtida utvecklingar bemöts i dess strategier och riskaptit, och att dessa förluster inte överstiger den kvantifierade risken.
79. Institutet kan överväga en rad olika nivåer av konservatism för att ta fram diverse olika riskkvantifieringar, i syfte att på ett heltäckande sätt beaktas i strategiska beslut, prissättning och kapitalhantering. Ett institut kan exempelvis besluta att tillämpa en lägre nivå av konservatism när vissa produkter ska prissättas, så länge det finns processer som säkerställer att sällsynta extrema händelser och allvarliga framtida utvecklingar hanteras effektivt och täcks av tillräckligt mycket kapital.
80. För att underlätta jämförelsen mellan riskkvantifieringen enligt pelare 1 och IKU:n, oavsett vilken pelare 1-metod som har valts (t.ex. schablonmetoden eller internmetoden (IRB-metoden) för kreditrisk), förväntas institutet kunna följa det som fastställs i ECB:s dokument "Technical implementation of the EBA Guidelines on ICAAP and ILAAP information collected for SREP purposes". Om

⁴⁰ Pelare 1-kapitalkraven bör emellertid inte anses som ett golv i institutets interna riskkvantifiering.

⁴¹ Beroende på riskprofilen kan interna riskparametrar anses vara mer konservativa, generellt sett, än pelare 1, även om exempelvis konfidensnivån är under 99,9 %. Detta beror på kombinationen av konfidensnivån och tillämpade riskfaktorer, antaganden om distribution, innehavsperioder, korrelationsantaganden och andra parametrar och antaganden. Om banker använder ett intervall av stressscenarier förväntas de använda sammanhängande metoder för att integrera dem och komma fram till en generell nivå av konservatism som är jämförbar med exempelvis konfidenskonceptet 99,9 % när den ekonomiska kapitalmetoden används.

det finns skillnader mellan de två kvantifieringarna förväntas institutet förklara de främsta anledningarna till skillnaderna.

Val av metod för riskkvantifiering

81. Det är institutets ansvar att tillämpa lämpliga metoder både för att kvantifiera risker och fastställa projektioner. I den här vägledningen fastställs inga förväntningar om huruvida kvantifieringsmetoder används eller inte. Det innebär att det inte på förhand avgörs huruvida t.ex. institutet förväntas använda (ändrade) pelare 1-metoder (för att t.ex. beakta koncentrationsrisker), ekonomiska kapitalmodeller, stresstestresultat eller andra metoder, exempelvis flera scenarier, för att kvantifiera de risker som det är eller kan bli exponerat för.
82. De metoder som används ska vara konsekventa inbördes, med det beaktade perspektivet och med definitionen av kapital. De förväntas beskriva de risker som institutet är exponerat för på ett lämpligt och tillräckligt konservativt sätt, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Det innebär t.ex. att större eller mer komplexa institut, eller institut som har mer komplexa risker, förväntas använda mer sofistikerade metoder för riskkvantifiering så att riskerna beskrivs på ett tillfredsställande sätt.
83. Institutet förväntas emellertid inte använda metoder för riskkvantifiering som det inte förstår till fullo och som därför inte används i dess egna, interna riskhantering och beslutsfattande. Institutet förväntas kunna visa att metoderna är lämpliga sett till dess individuella omständigheter och riskprofil. Vad gäller modeller från leverantörer innefattar detta en förväntan att sådana modeller inte ska användas mekaniskt, utan att institutet till fullo förstår dem och att de förväntas vara lämpliga för och anpassade till verksamheten och riskprofilen.

Datakvalitet

84. Institutet förväntas använda lämpliga processer och kontrollmekanismer för att säkerställa kvaliteten på data.⁴² Ramverket för datakvalitet ska säkerställa att det finns tillförlitlig information om risker som stöder sunt beslutsfattande samt omfatta alla relevanta riskdata och datakvalitetsdimensioner.

Riskdiversifieringseffekter

85. Institutet förväntas använda ett ansvarsfullt tillvägagångssätt när det använder antaganden om riskdiversifieringseffekter. Institutet förväntas vara medvetet om

⁴² Datakvalitet innebär t.ex. att data är fullständiga, korrekta, konsekventa, tidsrelevanta, unika, giltiga och spårbara. Mer information finns i utkastet till ECB:s vägledning för den riktade granskningen av interna modeller från februari 2017.

att tillsynsmyndigheterna, i enlighet med EBA:s ÖUP-riktlinjer⁴³, inte tar hänsyn till diversifiering mellan olika risker i ÖUP-förfarandet. Institutet ska ta detta i beaktande och vara försiktigt när det tillämpar diversifiering mellan olika risker i sin IKU.

86. Institutet förväntas vara helt transparent om antaganden om riskdiversifieringseffekter och, åtminstone vad gäller diversifiering mellan olika risker, även rapportera bruttosiffror före diversifiering (förutom nettosiffror). Institutet förväntas säkerställa att risker täcks av kapital, också under perioder av stress när diversifieringseffekter kan försvinna eller uppvisa icke-linjära effekter (och till och med förstärka varandra i extrema scenarier).⁴⁴
87. Institutet förväntas rikta in sig på diversifieringseffekter i sitt ramverk för stresstester, däribland diversifiering och korrelationer inom och mellan olika risker bland enheter på gruppnivå

Oberoende validering

88. IKU-metoder för riskkvantifiering ska genomgå regelbunden oberoende intern⁴⁵ validering. Detta ska ske med proportionellt beaktande av de principer som underbygger de respektive standarder som har fastställts för interna modeller enligt pelare 1. Hänsyn ska även tas till väsentligheten hos de risker som kvantifieras och komplexiteten i metoden för riskkvantifiering.
89. Beroende på institutets storlek och komplexitet kan olika organisatoriska lösningar användas för att säkerställa att utveckling och validering av metoder för riskkvantifiering sker oberoende av varandra. De koncept som underbygger de olika försvarslinjerna ska emellertid respekteras. Den oberoende valideringen ska alltså inte genomföras av internrevisionen.
90. De generella slutsatserna av valideringsprocessen förväntas rapporteras till den högsta ledningen och ledningsorganet, användas i den regelbundna granskningen och justeringen av kvantifieringsmetoderna och beaktas när kapitaltäckningen bedöms.

⁴³ EBA:s riktlinjer om reviderade gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) och stresstester inom ramen för tillsyn (EBA/GL/2018/03), 19 juli 2018. Mer detaljer finns också i EBA:s yttrande om interaktionen mellan pelare 1, pelare 2 och kombinerade buffertkrav och begränsningar av utdelningar (EBA/Op/2015/24) av den 16 december 2015.

⁴⁴ T.ex. kan addition av separat beräknade riskkomponenter vara mindre konservativt än vad man ofta tror, eftersom icke-linjära interaktioner kan leda till förstärkningseffekter. Se "Findings on the interaction of market and credit risk", *BCBS Working Paper*, nr 16, Basalkommittén för banktillsyn, maj 2009.

⁴⁵ "Intern" betyder inte att institutet förväntas genomföra alla valideringsaktiviteter på egen hand. Det har i stället samma betydelse som i begreppet "internrevisioner", dvs. att institutet ansvarar för processen.

Exempel 6.1

Organisering av oberoende validering

I syfte att säkerställa oberoende och proportionell validering av IKU-metoder för riskkvantifiering förväntas institutet beakta utkastet till ECB:s vägledning för interna modeller – Allmänna kapitlet.

Beroende på riskernas art, storlek, omfattning och komplexitet kan institutet t.ex. använda något av följande tre organisatoriska arrangemang för att säkerställa att valideringsfunktionen är oberoende från processen för metodutveckling (dvs. konstruktion, utveckling, implementering och övervakning av metoder för riskkvantifiering):

- indelning i två olika enheter som rapporterar till olika ledamöter i den högsta ledningen,
- indelning i två olika enheter som rapporterar till samma ledamot i den högsta ledningen,
- olika medarbetare inom samma enhet.

Princip 7 – Regelbundna stresstester syftar till att säkerställa kapitaltäckning under negativa omständigheter

- (i) ECB förväntar sig att institutet genomför en anpassad och djuplodande granskning av sårbarheter. Denna granskning ska göras årligen och vid behov oftare, beroende på individuella omständigheter. Granskningen ska omfatta alla väsentliga risker på institutomfattande basis som beror på affärsmodellen och verksamhetsmiljön i en kontext av stressade makroekonomiska och finansiella förhållanden. På grundval av den här granskningen förväntas institutet definiera ett passande stresstestprogram för både det normativa och det ekonomiska perspektivet.
- (ii) Som en del av stresstestprogrammet förväntas institutet fastställa negativa scenarier som ska användas under det normativa perspektivet, med hänsyn till andra stresstester som det genomför. Användandet av allvarliga men tänkbara makroekonomiska antaganden och ett fokus på huvudsakliga sårbarheter förväntas leda till väsentliga effekter på institutets interna och lagstadgade kapital, t.ex. vad avser kärnprimärkapitalrelationen. Dessutom förväntas det att institutet genomför omvänd stresstestning på ett proportionellt sätt.
- (iii) Institutet förväntas kontinuerligt övervaka och identifiera nya hot, sårbarheter och förändringar i miljön så att det åtminstone en gång i kvartalet bedömer om dess stresstestscenarier fortfarande är adekvata. Om inte, ska de anpassas till de nya omständigheterna. Scenariernas effekter bör uppdateras regelbundet (t.ex. kvartalsvis). Vid väsentliga förändringar förväntas institutet bedöma den potentiella effekten på sin kapitaltäckning under året.

Fastställande av stresstestprogrammet

91. Stresstestprogrammet förväntas omfatta både det normativa och det ekonomiska perspektivet⁴⁶. När institutet definierar uppsättningen av interna stressscenarier och sårbarheter förväntas det använda en bred uppsättning information om historiska och hypotetiska stresshändelser, inklusive stresstester av tillsynsmyndigheter. Även om tillsynsmyndigheters stresstester bör beaktas är det emellertid institutets eget ansvar att definiera scenarier och sårbarheter på det sätt som passar bäst för dess individuella situation samt att omvandla dessa till siffror rörande risker, förluster och kapital.
92. När stresstestscenarier definieras, t.ex. för projiceringar under det normativa perspektivet, förväntas institutet beskriva sina väsentliga sårbarheter utifrån sin affärsmodell, riskprofil och sina yttre förhållanden. Andra genomförda stresstester, t.ex. känslighetsanalyser, ska beaktas i de använda scenarierna genom att åskådliggöra institutets väsentliga sårbarheter.

Negativa scenariers allvarlighetsgrad under det normativa perspektivet

93. I grundscenariobedömningen ska institutet använda antaganden om utvecklingar som sannolikt inträffar under de förväntade omständigheterna med hänsyn till affärsstrategi och inbegripet rimliga antaganden om intäkter, kostnader, materialiseringar av risk osv.
94. I negativa scenarier under det normativa perspektivet förväntas institutet använda antaganden om exceptionella men tänkbara utvecklingar med lämplig stränghet sett till deras påverkan på lagstadgade kapitalrelationer, i synnerhet kärnprimärkapitalrelationen. Strängheten ska motsvara utvecklingar som är tänkbara men, ur institutets perspektiv, så allvarliga som någon utveckling som kan observeras under en krissituation, sett till de marknader, faktorer eller områden som är mest relevanta för institutets kapitaltäckning.
95. De olika negativa scenarierna bör på lämpligt sätt täcka allvarliga ekonomiska nedgångar och finansiella chocker, relevanta institutspecifika sårbarheter, exponeringar mot större motparter och tänkbara kombinationer av dessa⁴⁷.

⁴⁶ Stresstestaktiviteter under det ekonomiska perspektivet förväntas inte vara fleråriga scenarieprojektioner, så som förklaras under princip 3. Beroende på vilken metod som institutet tillämpar används stresstesterna under det ekonomiska perspektivet för att t.ex. bedöma riskkvantifieringarnas känslighet för modellering av antaganden och riskfaktorer eller bedöma hur förändringar i de yttre förhållandena, särskilt negativa utvecklingar, påverkar den ekonomiska kapitaltäckningen.

⁴⁷ Vilket antal scenarier som är lämpligt för ett institut beror bl.a. på dess individuella riskprofil. Det förväntas att flera negativa scenarier normalt kommer att behövas för att på ett lämpligt sätt spegla de olika tänkbara riskkombinationerna.

Enhetlighet och inriktning mot huvudsakliga sårbarheter

96. I stresstestningen förväntas institutet fokusera på sina huvudsakliga sårbarheter när det försöker definiera tänkbara negativa scenarier. IKU- och ILU-stresstester ska bygga på varandra. Det betyder att samtliga underliggande antaganden, resultat av stresstester samt prognostiserade ledningsåtgärder ska beaktas.

Omvänd stresstestning

97. Förutom stresstestaktiviteter som bedömer vilken påverkan vissa antaganden har på kapitalrelationer förväntas institutet genomföra omvända stresstestbedömningar. Dessa bedömningar förväntas utgå från identifieringen av ett på förhand definierat resultat, såsom att affärsmodellen upphör att vara bärkraftig⁴⁸ (t.ex. att TÖK eller ledningsbuffertar har överskridits).
98. Sådana omvända stresstester ska användas för att ifrågasätta omfattningen och konservatismen i IKU-ramverkets antaganden under både det normativa och ekonomiska interna ramverket. Omvända stresstester bör genomföras minst en gång per år. Beroende på sannolikheten för de resulterande scenarierna kan det bli nödvändigt att omedelbart åtgärda scenarierna genom att vidta eller utarbeta ledningsåtgärder i IKU:n i syfte att förhindra att en återhämtningssituation uppstår om ett eller flera av de omvända stresstestscenarier som bedömts i IKU:n skulle bli verklighet. Omvänd stresstestning i IKU-sammanhang kan också ses som en utgångspunkt för att ta fram scenarier för återhämtningsplaner.⁴⁹ Mer detaljerad information finns i relevanta riktlinjer från EBA och vägledningar från Baselkommittén för banktillsyn.

Exempel 7.1

Interaktion mellan IKU- och ILU-stresstester

Institutet förväntas bedöma de potentiella effekterna av relevanta scenarier samt integrera kapital- och likviditetseffekter och potentiella återkopplingsloopar i beaktande av i synnerhet förluster som uppstår på grund av likvidering av tillgångar eller ökade finansieringskostnader under perioder av påfrestningar.

Instituten förväntas t.ex. bedöma hur försämrade kapitalnivåer enligt IKU-projektionerna påverkar deras likviditetssituation. Om ett externt kreditvärderingsinstitut gör en nedgradering kan detta t.ex. få direkta konsekvenser för institutets refinansieringsförmåga. Omvänt gäller att de refinansieringsbehov och

⁴⁸ Se EBA:s riktlinjer om institutens stresstestning (EBA/GL/2018/04).

⁴⁹ Som beskrivs i EBA:s riktlinjer om olika scenarier som ska användas i återhämtningsplaner (EBA/GL/2014/06) förväntas dessa scenarier vara endast "nära obestånd", dvs. de förväntas leda till att ett instituts eller en grupps affärsmodell upphör att vara bärkraftig om inte återhämtningsåtgärderna framgångsrikt genomförs.

refinansieringsvillkor som bedöms i likviditets- och finansieringsplanerna kan ha en väsentlig påverkan på finansieringskostnaderna, vilket i sin tur kan påverka kapitaltäckningen.

Exempel 7.2

Interaktion mellan stresstester under det ekonomiska respektive det normativa perspektivet

De stresstestscenarier som har störst påverkan på kapitaltäckningen är inte självklart desamma under de båda perspektiven. De negativa scenarier som har definierats för det normativa perspektivet och stresstestningen i det ekonomiska perspektivet återspeglar emellertid båda allvarliga, men tänkbara utvecklingar. Eftersom sådana tänkbara utvecklingar per definition realistiskt sett kan inträffa, är det viktigt att institutet förstår vilken påverkan de kan få för kapitaltäckningen under varje perspektiv. Detta ömsesidiga informationskoncept innebär däremot inte att projektioner under det normativa perspektivet per automatik upprepas under det ekonomiska perspektivet.

3 Ordförklaringar

Negativt scenario

En kombination av antagna negativa utvecklingar av interna och externa faktorer (inklusive makroekonomiska och finansiella utvecklingar) som används för att bedöma motståndskraften för institutets kapitaltäckning vad gäller potentiella negativa utvecklingar på medellång sikt. Det förväntas omfatta minst tre år. Antagna utvecklingar i interna och externa faktorer ska kombineras på ett konsekvent sätt och förväntas vara allvarliga men tänkbara ur institutets perspektiv samt spegla de risker och sårbarheter som bedöms vara de mest överhängande hoten mot institutet.

Grundscenario

En kombination av förväntade utvecklingar av interna och externa faktorer (inklusive makroekonomiska och finansiella utvecklingar) som används för att bedöma effekten av dessa förväntade utvecklingar på institutets kapitaltäckning på medellång sikt. Grundscenariot förväntas vara konsekvent med grunden i institutets affärsplaner och budget, och omfatta en tidsperiod om minst tre år.

Kapitaltäckningbedömning

Ett formellt uttalande från ledningsorganet där det ger sin bedömning av institutets kapitaltäckning och förklarar de främsta argumenten bakom bedömningen.

Kapitaltäckning

Den grad till vilken risker täcks av kapital. IKU:n syftar till att upprätthålla en tillräcklig kapitalisering på kontinuerlig basis ur både det ekonomiska och normativa perspektivet och bidra till institutets fortlevnad på medellång sikt.

Kapitalplanering

En flerdimensionell intern process under det normativa perspektivet som leder fram till en kapitalplan med en flerårig projektion av institutets tillgång till och efterfrågan på kapital, med hänsyn till dess grundscenarier och negativa scenarier, strategi och verksamhetsplaner. Att hamna i negativa omständigheter är kanske visserligen ingenting instituten "planerar", men bedömningen av negativa scenarier utgör ändå en central del av kapitalplaneringen eftersom den bidrar till institutens fortlevnad även under en period av långvarig stress.

Diversifieringseffekt

En minskning i ett instituts totala riskkvantifiering som beror på att individuellt bedömda risker inte materialiseras fullt ut vid en och samma tidpunkt (avsaknad av perfekt korrelation).

Ekonomiskt kapitaltäckningskoncept

Ett internt koncept som syftar till att säkerställa, under det ekonomiska perspektivet, att institutets finansiella resurser (det interna kapitalet) gör det möjligt för institutet att

täcka dess risker och fortlöpande upprätthålla verksamheten. Ekonomisk kapitaltäckning tar hänsyn till ekonomiska värden.⁵⁰

Ekonomiskt internt perspektiv

Ett IKU-perspektiv under vilket institutet förvaltar sin ekonomiska kapitaltäckning genom att säkerställa att dess ekonomiska risker i tillräcklig utsträckning täcks av det tillgängliga interna kapitalet.

Ekonomisk risk

En risk som kan påverka institutets ekonomiska värde och därmed också den ekonomiska kapitaltäckningen. När sådana risker identifieras, bedöms och kvantifieras förväntas institutet ta hänsyn till ekonomiska värden.

Hänsyn till ekonomiska värden

Konceptet ekonomiskt värde baseras på värdet av tillgångar, skulder, risker och respektive institut ur ett ekonomiskt perspektiv. Det ekonomiska värdet baseras inte på redovisnings- eller lagbestämmelser. Beroende på vilka redovisningsstandarder som tillämpas kan emellertid konceptet ekonomiskt värde vara likartat med konceptet verkligt värde som ligger till grund för värderingen av särskilda tillgångar och skulder i vissa redovisningskategorier. I linje med dessa standarder skulle det ekonomiska värdet eller det verkliga värdet kunna definieras som det beräknade pris till vilket en tillgång teoretiskt sett skulle kunna säljas till en tredje part eller en skuld avvecklas i en ordnad transaktion under relevanta marknadsförhållanden⁵¹. I lagstiftningen återspeglas konceptet det ekonomiska värdet i exempelvis det ekonomiska värdet av eget kapital (EVE), en strategi som beskrivs i EBA:s riktlinjer för hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Användningen av begreppet "hänsyn" innebär att ECB inte föreskriver någon viss metod för att fastställa ekonomiska värden. I stället är det institutens eget ansvar att tillämpa lämpliga metoder för att identifiera och kvantifiera sina ekonomiska risker och sitt interna kapital med hänsyn till det ekonomiska värdet.

Förväntade och oförväntade förluster

Förväntade förluster är den statistiska genomsnittsförlust som institutet förväntar sig under en given tidsperiod. Oförväntade förluster är den totala förlusten som överstiger genomsnittsförlusten, och som beror på en negativ extrem händelse.

Bruttometoden vid riskidentifiering

Bruttometoden innebär att risker identifieras först, utan hänsyn till specifika åtgärder som har upprättats för att minska dem.

Dolda förluster och reserver

Skillnader mellan bokförda värden och verkliga värden för poster i balansräkningen.

⁵⁰ Det är institutens eget ansvar att implementera lämpliga metoder för riskkvantifiering – det finns ingen generell förväntan på att institut ska använda "ekonomiska kapitalmodeller" för att säkerställa sin ekonomiska kapitaltäckning.

⁵¹ I exempel 5.2 beskrivs förväntningarna på skuldernas verkliga värde sett till institutets kreditvärdighet.

IKU-arkitektur

IKU:ns olika beståndsdelar och hur de är sammanlänkade. IKU-arkitekturen förväntas säkerställa att IKU:ns olika beståndsdelar passar ihop på ett enhetligt sätt samt att IKU:n är en integrerad del av institutets övergripande ramverk för riskhantering. Institutet förväntas som en del av IKU-dokumentationen upprätthålla en beskrivning av den övergripande IKU-arkitekturen, i vilken förklaras hur IKU:n är integrerad och hur dess resultat används av institutet.

IKU-resultat

All information som blir resultatet av IKU:n och som skapar mervärde i beslutsfattandet.

IKU

Den interna processen för bedömning av kapitalbehov enligt artikel 73 i CRD IV: "Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för."

Intern översyn och validering

Den interna översynen omfattar ett brett intervall av kontroller, utvärderingar och rapporter som syftar till att säkerställa att strategier, processer och metoder för IKU:n är sunda, heltäckande, effektiva och proportionella.

Validering, som en del av den interna översynen, omfattar processer och aktiviteter som bedömer huruvida institutets metoder för riskkvantifiering och riskdata på ett lämpligt sätt fångar upp de relevanta aspekterna på risk. Valideringen av metoder för riskkvantifiering förväntas ske på ett proportionellt sätt, vara oberoende och respektera de principer som underbygger de respektive standarder som har fastställts för interna modeller enligt pelare 1.

Limitsystem

Ett dokumenterat och hierarkiskt system av begränsningar som har fastställts i linje med institutets övergripande strategi och riskaptit i syfte att säkerställa att risker och förluster effektivt kan begränsas i linje med kapitaltäckningskonceptet. Limitsystemet förväntas fastställa effektiva gränser för risktagande för exempelvis olika risktyper, affärsområden, produkter och gruppenheter.

Ledningsåtgärder

Åtgärder vidtagna av ledningen, t.ex. att skaffa fram kapital, i syfte att upprätthålla adekvata kapitalnivåer, dvs. inom ramen för riskaptiten⁵².

Ledningsbuffert

En mängd kapital utöver lagstiftningens och tillsynsmyndigheters minimikrav samt interna kapitaltrösklar som institutet anser vara nödvändigt för att det på ett hållbart

⁵² För mer vägledning, se EBA:s riktlinjer om institutens stresstestning (EBA/GL/2018/04), avsnitt 4.8.2 "Ledningsåtgärder".

sätt ska kunna följa sin affärsmodell och vara flexibelt kring eventuella affärsmöjligheter utan att sätta kapitaltäckningen i fara.

Väsentlig risk

En kapitalrelaterad nedåtrisk som, baserat på institutets interna definitioner, har en väsentlig påverkan på dess totala riskprofil, och därmed kan påverka institutets kapitaltäckning.

Medellång sikt

En tidshorisont som omfattar framtiden på nära och medellång sikt. Den förväntas beskriva kapitalpositionen under åtminstone de kommande tre åren.

Normativt internt perspektiv

Ett flerårigt IKU-perspektiv under vilket institutet förvaltar sin kapitaltäckning genom att säkerställa att det kan uppfylla alla sina kapitalrelaterade rättsliga krav och krav från tillsynsmyndigheter samt fortlöpande klara av andra interna och externa kapacitetsbegränsningar.

Proportionalitet

En princip i artikel 73 i CRD IV som slår fast att IKU:n ska stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda institutets verksamhet samt dess komplexitet.

Återhämtningsplan

En plan som har tagits fram och upprätthålls av ett institut i enlighet med artikel 5 i direktivet om återhämtning och resolution av banker (BRRD).⁵³

Omvänt stresstest

Ett stresstest som utgår från identifieringen av ett på förhand definierat resultat (att affärsmodellen saknar bärkraft) och sedan utforskar scenarier och omständigheter som kan leda till det resultatet.

Meddelande om riskaptit

Ett formellt meddelande där ledningsorganet uttrycker sin syn på den mängd och de typer av risk som institutet är villigt att ta för att uppnå sina strategiska mål.

Riskhorisont

Riskhorisonten är den antagna tidsperioden under vilken risken bedöms. Under det ekonomiska perspektivet är riskhorisonten normalt ett år.

Process för riskidentifiering

En regelbunden process som institutet använder för att identifiera risker som är eller kan bli väsentliga för institutet.

⁵³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

Riskregister

En lista med identifierade risker och deras kännetecken. Riskregistret är resultatet av processen för riskidentifiering.

Riskkvantifiering

Processen att kvantifiera identifierade risker genom att ta fram och använda metoder för att fastställa risktal och möjliggöra en jämförelse mellan riskerna och institutets tillgängliga kapital.

Risktaxonomi

En kategorisering av olika risktyper eller riskfaktorer som gör det möjligt för institutet att bedöma, sammanställa och hantera risker på ett konsekvent sätt genom ett enhetligt riskspråk och mappning.

Risktolerans

Vilka typer av risker och risknivåer som institutet inte avsiktligt exponerar sig för, utan godtar eller tolererar.

Förkortningar

AT1	Primärkapitaltillskott	LGD	Förlust givet fallissemang
BCBS	Baselkommittén för banktillsyn	LSI	Mindre betydande institut
BRRD	Direktivet om återhämtning och resolution av banker	HFB	Högsta förfogandebelopp
CAS	Kapitaltäckningsbedömning	MREL	Minimikrav på egna medel och kvalificerande skulder
CBR	Kombinerade buffertkrav	NCA	Nationell behörig myndighet
CET1	Kärnprimärkapital (Common Equity Tier 1)	SKK	Övergripande kapitalkrav (TÖK+CBR):
CRD IV	Kapitalkravsdirektivet	P1R	Pelare 1-kapitalkrav
CVA	Kreditvärdighetsjustering	P2G	Pelare 2 vägledning
DTA	Uppskjutna skattefordringar	P2R	Pelare 2-kapitalkrav
EAD	Exponering vid fallissemang	RAF	Ram för riskaptit
EBA	Europeiska bankmyndigheten	SI	Betydande institut
ECB	Europeiska centralbanken	ÖUP	Översyns- och utvärderingsprocess
FSB	Rådet för finansiell stabilitet	SSM	Gemensamma tillsynsmekanismen
IKU	Intern kapitalutvärderingsprocess	TREA	Totalt riskvägt exponeringsbelopp
ILU	Intern likviditetsutvärderingsprocess	TRIM	Riktad granskning av interna modeller
IRB	Internmetoden	TÖK	Totalt ÖUP-kapitalkrav (P1R+P2R)
IRRBB	Ränterisk i bankboken		

© Europeiska centralbanken, 2018

Postadress 60640 Frankfurt am Main, Tyskland
Telefon +49 69 1344 0
Webbplats www.ecb.europa.eu

Alla rättigheter förbehålls. Återgivning för undervisningsändamål och icke-kommersiella syften är tillåten, under förutsättning att källan anges.